

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติก
เรื่อง “ ความสุขเพียงเล็กๆ ”
DIRECTING OF ROMANTIC SHORT FILM
TITLE “You and Me”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติก เรื่อง “ความสุขเพียงเล็กๆ”
DIRECTING OF ROMANTIC SHORT FILM TITLE “ You and Me ”

นางสาวโบนิตา ไตรพฤทธิธัญญา
Miss BONITA TRIPUETITUNYA

ภาควิชาศิลปะการแสดง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

วันที่ 30 พ.ค. 51

(อาจารย์สุวรรณี สุระเชษฐกมลตัน)

หัวหน้าภาควิชา

วันที่ 30 พ.ค. 51

(อาจารย์วีศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติก เรื่อง “ ความสุขเพียงเล็กๆ ”
DIRECTING OF ROMANTIC SHORT FILM
TITLE “ You and Me ”

ชื่อ นางสาวโบนิตา ไตรพฤทธิชัยญา
สาขาวิชา ภาพยนตร์และวีดีโอ
ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2550
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์สุวรรณี สุระเชษฐมสัน

บทคัดย่อ

จุดเริ่มต้นของการทำโครงการพิเศษเรื่องนี้เกิดจากมุมมองในเรื่องของความรักต่างวัยซึ่งความเป็นอยู่ของสังคมไทยนั้นทำให้ทั้งสองต้องเลือกระหว่างความรักหรือความถูกต้อง จึงนำความคิดนี้มาพัฒนาเป็นบทภาพยนตร์ขนาดสั้นที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับหญิงสาวผู้หนึ่งชื่อ ก้อย ซึ่งกำลังจะไปเรียนต่อที่ต่างประเทศและก่อนที่เธอจะไปเรียนต่อ เธอก็ได้พบกับวินก่อนที่เธอจะเดินทางเพียงคืนเดียว ทั้ง 2 คนพูดคุยกันและรู้สึกดีต่อกันแต่ไม่สามารถสานต่อความรู้สึกของตัวเอง ทั้ง 2 คนอยู่ด้วยกันจนถึงเช้าและวินมาส่งก้อยที่สนามบิน วินซึ่งไม่ยอมให้ก้อยไปแต่ก็ไม่อาจจะห้ามได้หลังจากนั้นวินจึงไปรอก้อยที่สวนสาธารณะที่คืนนั้นทั้ง 2 คนไปด้วยกัน วินยังคงเก็บรู้สึกดีๆและคิดถึงก้อย จนในที่สุดทั้ง 2 คนก็มาพบกันอีกครั้งและเริ่มสานต่อความรู้สึกดีๆที่เกิดขึ้นในคืนนั้น

กิตติกรรมประกาศ

การเริ่มต้นทำโครงการพิเศษในครั้งนี้สำเร็จไปได้ด้วยดีหลังจากใช้เวลาศึกษาค้นคว้า และผ่านกระบวนการทำงานต่างๆ อย่างเป็นขั้นตอน แต่ข้าพเจ้าไม่อาจทำงานไปได้ด้วยตัวของข้าพเจ้าเองเพียงคนเดียว ยังต้องอาศัยและพึ่งพามุคคคลหลายท่านซึ่งให้ความช่วยเหลือด้วยไมตรีจิตน้ำใจอันดีงาม ข้าพเจ้าขอขอบคุณ

- สมาชิกในครอบครัวของข้าพเจ้า
- อาจารย์สุวรรณณี สุรเชษฐภคินันท์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภัสสร เลิศอนันต์ และคณะกรรมการทุกท่าน
- คุณกำพล รุ่งเรืองสุริยะ, คุณชนากานต์ มังคตังกูต, ปาล์มคอร်ทอพาร์ทเมนต์, สนามบินสุวรรณภูมิ, ร้านพีเปา, ร้านฮิปปี เคอ บาร์ ที่เอื้อเฟื้อสถานที่ถ่ายทำ
- สรรเพชญ์ โกมุก, ศศิอนงค์ บุญศิริ ที่ร่วมแสดง
- ทีมงาน เพื่อน พี่น้อง ชาวนิเทศศิลป์ที่ช่วยเหลือ อีกทั้งบุคคลผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ไม่ได้เอ่ยนามไว้ ณ ที่นี้

ขออำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงดลบันดาลให้ผู้มีพระคุณทุกท่านจงมีความสุข และความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานทั้งตนเองและครอบครัว

โบนิดา ไตรพฤษชัยญา

17 มีนาคม 2551

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	จ
บทที่	
1. บทนำ	
หัวข้อศิลปนิพนธ์.....	1
ลักษณะความเป็นมาของศิลปนิพนธ์.....	1
คำจำกัดความของศิลปนิพนธ์.....	1
วัตถุประสงค์ศิลปนิพนธ์.....	1
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
ขอบเขตของศิลปนิพนธ์.....	2
แนวทางบรรลุเป้าหมาย.....	2
2. การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล	
2.1 ภาพยนตร์ขนาดสั้น (Short film).....	3
2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างคนต่างเพศ.....	8
3. บทภาพยนตร์	
3.1 โครงเรื่องย่อ.....	9
3.2 ลักษณะตัวละคร.....	10
3.3 การพัฒนาบทภาพยนตร์ ครั้งที่ 1.....	11
3.3 การพัฒนาบทภาพยนตร์ ครั้งที่ 2.....	22
3.3 การพัฒนาบทภาพยนตร์ ครั้งที่ 3.....	28

4.	งานการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-production)	
4.1	บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ (Shooting script).....	34
4.2	การแยกองค์ประกอบของการถ่ายทำ (Script breakdown).....	57
4.3	การจัดงบประมาณในการสร้างภาพยนตร์ (Budget).....	62
4.4	การคัดเลือกนักแสดง (Casting).....	64
4.5	การสำรวจค้นหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ (Location scout).....	70
4.6	เอกสารนัดเรียกตัวแสดง (Call sheet).....	75
5.	ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)	
5.1	งานกำกับการแสดง (Directing).....	82
5.2	งานจัดฉาก (Setting).....	82
5.3	งานถ่ายทำภาพยนตร์ (Cinematograph).....	84
5.4	การจัดการกองถ่าย (Production management).....	85
5.5	การบันทึกเสียงภาพยนตร์ (Sound record).....	86
6.	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-production)	
6.1	การตัดต่อลำดับภาพหยาบ (Rough cut).....	87
6.2	การตัดต่อลำดับภาพละเอียด (Fine cut).....	90
6.3	การตัดต่อลำดับเสียง (Sound post-production).....	94
7.	บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	95
	ประวัติผู้เขียน.....	99

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		
4.1	ภาพนักแสดง ก้อย.....	65
4.2	ภาพนักแสดง วิน.....	66
4.3-4.4	เครื่องแต่งกายตัวละครก้อย.....	68
4.5-4.6	เครื่องแต่งกายตัวละครวิน.....	69
4.7	ภาพสวนสาธารณะ.....	71
4.8-4.13	ภาพสุวรรณภูมิ.....	72
4.14-4.15	ภาพภายในฝั้ว.....	73
4.16-4.18	ภาพภายในเบอร์เกอร์คิง.....	74
5.1-5.2	ภาพการถ่ายทำภายนอก.....	81
5.3-5.6	ภาพการถ่ายทำภายใน.....	81
6.1-6.12	การลำดับภาพหยาบ (Rough cut).....	87
6.13-6.40	การลำดับภาพหยาบ (Rough cut).....	88
6.41-6.59	การลำดับภาพหยาบ (Rough cut).....	89
6.60-6.83	การตัดต่อลำดับภาพละเอียด (Fine cut).....	90
6.84-6.116	การตัดต่อลำดับภาพละเอียด (Fine cut).....	91
6.117-6.148	การตัดต่อลำดับภาพละเอียด (Fine cut).....	92
6.149-6.160	การตัดต่อลำดับภาพละเอียด (Fine cut).....	93

บทที่ 1

บทนำ

หัวข้อศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติก เรื่อง “ความสุขเพียงเล็กๆ”

ลักษณะและความเป็นมา

การที่ข้าพเจ้าตัดสินใจทำเรื่องเกี่ยวกับความรักเนื่องจากข้าพเจ้าคิดว่าความรักเป็นสิ่งที่เราพบเจออยู่ทุกวันและอยู่ใกล้ตัวเรามาก และมีมุมมองของความรักหลายๆแบบที่น่าสนใจ ข้าพเจ้าจึงหยิบเอาความรักแบบหนึ่งมาทำ นั่นคือความรักของคนในเมืองใหญ่ที่ใครๆก็คิดว่าฉาบฉวย แต่แท้ที่จริงแล้วมันก็มีอีกแง่มุมหนึ่งแฝงอยู่ ศิลปนิพนธ์นี้เป็นการศึกษาการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติก เนื้อหาเกี่ยวกับคน 2 คนที่มาเจอกันในวันวาเลนไทน์ และในมีเหตุที่ต้องแยกจากกันภายในหนึ่งคืนนั้น ทั้งคู่อยู่ด้วยกันตลอดทั้งคืนและมีความรู้สึกดีๆต่อกัน แต่มีเหตุการณ์จำเป็นที่ทำให้ทั้งคู่ต้องแยกจากกัน ทั้งคู่จึงได้แต่เก็บความสัมพันธ์นี้เป็นเพียงความทรงจำที่ดี

คำจำกัดความของศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติก ที่สื่อถึงความรู้สึกดีๆของคนในเมืองใหญ่ที่เกิดขึ้นภายใน 1 คืน

วัตถุประสงค์ของศิลปนิพนธ์

1. สร้างความรู้สึกให้ผู้ชมมีอารมณ์ร่วมไปกับภาพยนตร์ตามจินตนาการของผู้กำกับ
2. ผลิตรายการให้เห็นถึงความรู้สึกดีๆที่คน 2 คนมีให้กัน ความทรงจำดีๆที่มีในช่วงเวลาหนึ่งในชีวิต ความผูกพันที่ไม่เกี่ยวกับเวลามากำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.เกิดความชำนาญจากการนำความรู้ทางด้านกรถ่ายทำภาพยนตร์มาใช้ในการผลิตผลงานทุกขั้นตอน
- 2.ได้มีโอกาสฝึกฝนและประสบการณ์จริงจากการทำงานในระดับอาชีพ
- 3.เนื้อหาเรื่องราวในภาพยนตร์สามารถทำให้คนดูได้เกิดแนวคิด เพื่อนำไปปรับใช้ให้เกิดความสุขในชีวิตของแต่ละคนได้

ขอบเขตของศิลปนิพนธ์

ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติก 1 เรื่อง ถ่ายด้วยกล้อง Digital Video ความยาวประมาณ 13 นาที

แนวทางบรรลุปเป้าหมาย

- 1.ศึกษาในเรื่องโครงสร้างบทภาพยนตร์ขนาดสั้นและภาพยนตร์แนวโรแมนติกโดยมีเทคนิคการเล่าเรื่องที่น่าสนใจ
- 2.ศึกษาปัญหาและความต้องการของวัยรุ่น อารมณ์ความรู้สึก และความรักแรกพบ
- 3.ศึกษาตัวอย่างเรื่อง, Before sunset
- 4.ศึกษาตัวอย่างเรื่อง, Before sunrise

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ภาพยนตร์ขนาดสั้น (SHORT FILM)¹

ความหมายของภาพยนตร์ขนาดสั้น

ภาพยนตร์ขนาดสั้นต้องมีความยาวไม่เกิน 30 นาที การเล่าเรื่องอาจมีพื้นฐานจากภาพยนตร์ โรแมนติก ภาพยนตร์ชีวิต หรือภาพยนตร์ทดลองต่างๆ ซึ่งสามารถเป็น Live action หรือ Animation ก็ได้

คุณลักษณะของภาพยนตร์ขนาดสั้น

ภาพยนตร์ขนาดสั้นควรมีความยาวไม่เกิน 30 นาที มีโครงเรื่องหลักเพียงโครงเรื่องเดียวที่ไม่ซับซ้อน ควรมีนักแสดงอย่างน้อย 2-3 คน ไม่เกิน 3-4 ตัว ลักษณะตัวละครไม่หลากหลายประหัด รูปแบบในการสร้างตัวละคร ตัวละครหลักอาจซับซ้อนแต่ควรแยกจากการกระทำ เนื่องจากไม่เวลาเพียงพอในการหยุดหารายละเอียดตัวละคร อาจจะมีการพัฒนาบทบาทจากเรื่องสั้น โครงกลอน ภาพถ่าย ละครความยาว 1 องค์กร หรือเหตุการณ์จริงก็ได้

รูปร่างของบทภาพยนตร์ขนาดสั้น

รูปร่างของบทภาพยนตร์ขนาดสั้นเป็นไปในโครงสร้าง (Structure) ที่ถูกจัดวางไว้ดังนี้

1. การเริ่มเรื่อง
2. ตอนกลางเรื่อง ดำเนินเรื่อง
3. ตอนจบเรื่อง บทสรุปเรื่อง

1. นายธนิตพงษ์ ถังไชย, หนึ่งวันแรกของวันที่เหลือ, กรุงเทพมหานคร, 2548

สูตรหรือรูปแบบเช่นเช่นนี้สร้างธรรมชาติของการแสดงเชิงบรรยายและไม่บรรยาย เนื้อเรื่องทั้งหมดมักเป็นไปตามรูปแบบนี้ ปัญหาได้ถูกหยิบยกมา ได้ดำเนินไปและแก้ไขจนถึงบทสรุปของเรื่อง เรื่องจบลง ขั้นตอนต่างๆ ที่กล่าวมานี้มักใช้มากในการเขียนบทภาพยนตร์บันเทิงขนาดทั่วไป ในส่วนของภาพยนตร์ขนาดสั้นนั้นก็ใช้ขั้นตอนต่างๆ เหล่านี้เช่นกัน จะมีความแตกต่างกันในเรื่องของคุณลักษณะต่างๆ ที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น

การเขียนบทหนังสั้น²

หนังสั้น คือ ภาพยนตร์ที่มีขนาดความยาวน้อยกว่า 30 นาที ก็คือการเล่าเรื่องด้วยภาพและเสียงที่มีประเด็นเดียวสั้น ๆ แต่ได้ใจความ

ศิลปะการเล่าเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นิทาน นิยาย ละคร หรือภาพยนตร์ ล้วนแล้วแต่มีรากฐานแบบเดียวกัน นั่นคือ การเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นของมนุษย์หรือสัตว์ หรือแม้แต่อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นช่วงเวลาหนึ่งเวลาใด ณ สถานที่ใดที่หนึ่งเสมอ ฉะนั้น องค์ประกอบที่สำคัญที่ขาดไม่ได้คือ ตัวละคร สถานที่ และเวลา

สิ่งที่สำคัญในการเขียนบทหนังสั้นก็คือ การเริ่มต้นหาวัตถุดิบหรือแรงบันดาลใจให้ได้ ว่าเราอยากจะทำอะไร จะนำเสนอเรื่องเกี่ยวกับอะไร ตัวเราเองมีแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ อย่างไร ซึ่งแรงบันดาลใจในการเขียนบทที่เราสามารถนำมาใช้ได้ก็คือ ตัวละคร แนวความคิด และเหตุการณ์ และควรจะมีมุมมองหาวัตถุดิบในการสร้างเรื่องให้แคบอยู่ในสิ่งที่เรารู้สึก รู้จริง เพราะคนทำหนังส่วนใหญ่ มักจะทำเรื่องที่ใกล้ตัวหรือไม่ก็ไกลเกินไปจนทำให้เราไม่สามารถจำกัดขอบเขตได้

เมื่อเราได้เรื่องที่จะเขียนแล้วเราก็ต้องนำเรื่องราวที่ได้มาเขียน Plot (โครงเรื่อง) ว่าใคร ทำอะไร กับใคร อย่างไร ที่ไหน เมื่อไร เพราะอะไร และได้ผลลัพธ์อย่างไร ซึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ ข้อมูลหรือวัตถุดิบที่เรามีอยู่ ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ชีวิตของแต่ละคนว่ามีแนวคิดมุมมองต่อชีวิตคนอย่างไร เพราะความเข้าใจในมนุษย์ ยิ่งเราเข้าใจมากเท่าไร เราก็ยิ่งทำหน้าที่ได้ดีมากขึ้นเท่านั้น

². นายชนดิพิงศ์ ถังไชย, หนึ่งในวันแรกของวันที่เหลือ, กรุงเทพมหานคร, 2548

ขั้นตอนการเขียนบทไม่ได้มีอะไรยุ่งยากมากมาย เพราะมีการกำหนดเป็นแบบแผนไว้อยู่แล้ว แต่สิ่งที่ยากมาก ๆ ก็คือกระบวนการคิด ว่าคิดอย่างไรให้ลึกซึ้ง คิดอย่างไรให้สมเหตุสมผล ซึ่งวิธีคิดเหล่านี้ไม่มีใครสอนกันได้ทุกคน ต้องค้นหาวีธีลองผิดลองถูก จนกระทั่ง ค้นพบวิธีคิดของตัวเอง

การเตรียมการและการเขียนบทภาพยนตร์

การเขียนบทภาพยนตร์เริ่มต้นที่ไหน เป็นคำถามที่มักจะได้ยินเสมอสำหรับผู้ที่จะเริ่มหัดเขียนบทภาพยนตร์ใหม่ ๆ เช่น ควรเริ่มซ็อตแรก เห็นยานอวกาศลำใหญ่แล่นเข้ามาขอบเฟรมบนแล้วเลยไปสู่แกเล็กซ์เบื้องหน้าเพื่อให้เห็นความยิ่งใหญ่ของจักรวาล หรือเริ่มต้นด้วยรถที่ขับไล่ล่ากันกลางเมืองเพื่อสร้างความตื่นเต้นดี หรือเริ่มต้นด้วยความเงียบมีเสียงหัวใจเต้นตึกตัก ๆ ดี หรือเริ่มต้นด้วยความฝันหรือเริ่มต้นที่ตัวละครหรือเหตุการณ์ดี เหล่านี้เป็นต้น บางคนบอกว่ามีโครงเรื่องดี ๆ แต่ไม่ทราบว่า จะเริ่มอย่างไร

การเริ่มต้นเขียนบทภาพยนตร์ เราต้องมีเป้าหมายหลักหรือเนื้อหาเป็นจุดเริ่มต้นการเขียน เราเรียกว่า ประเด็น (Subject) ของเรื่อง ที่ต้องชัดเจนแน่นอน มีตัวละครและแอ็คชั่น ดังนั้น นักเขียนควรเริ่มต้นจากจุดนี้พร้อมด้วย โครงสร้าง (Structure) ของบทภาพยนตร์ประเด็นอาจเป็นสิ่งที่ง่าย ๆ เช่น มนุษย์ต่างดาวเข้ามาเยือนโลกแล้วพลัดพลาดจากยานอวกาศของตน ไม่สามารถกลับดวงดาวของตัวเองได้ จนกระทั่งมีเด็ก ๆ ไปพบเข้าจึงกลายเป็นเพื่อนรักกัน และช่วยพาหลบหนีจากอันตรายกลับไปยังยานของตนได้ นี่คือเรื่อง E.T. – The Extra-Terrestrial (1982) หรือประเด็นเป็นเรื่องของนักมวยเฮฟวี่เวทที่สูญเสียตำแหน่งและต้องการเอากลับคืนมา คือเรื่อง Rocky III หรือนักโบราณคดีค้นพบโบราณวัตถุสำคัญที่หายไปหลายศตวรรษ คือเรื่อง Raider of the Lost Ark (1981) เป็นต้น

การคิดประเด็นของเรื่องในบทภาพยนตร์ของเราว่าคืออะไร ให้กรองแนวความคิดจนเหลือจุดที่สำคัญมุ่งไปที่ตัวละครและแอ็คชั่น แล้วเขียนให้ได้สัก 2-3 ประโยค ไม่ควรมากกว่านี้ และที่สำคัญไม่ควรกังวลในจุดนี้ว่าจะต้องทำให้บทภาพยนตร์ของเราถูกต้องในแง่ของเรื่องราว แต่ควรให้มันพัฒนาไปตามแนวทางของขั้นตอนการเขียนจะดีกว่าสิ่งแรกที่เรควรฝึกเขียนคือต้องบอกให้ได้ว่าเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร เช่น เรื่องเกี่ยวกับความดีและความชั่วร้าย หรือเกี่ยวกับความรักของหนุ่มสาวกรุงกับหญิงบ้านนอก ความพยายามของปีศาจสาวที่ถูกฆาตกรรม ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นเพียงแค่ว่าความคิดที่ยังขาดแง่มุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของการเขียนว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป จึงต้องชัดเจนมากกว่านี้ โดยเริ่มที่ตัวละครหลักและแอ็คชั่น ดังนั้นประเด็นของเรื่องจึงเป็นสิ่งสำคัญของจุดเริ่มต้นการเขียนบทภาพยนตร์

อย่างไรก็ตาม การเขียนบทภาพยนตร์สำหรับนักเขียนหน้าใหม่ ควรค้นหาสิ่งที่น่าสนใจจากสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวของนักเขียนเอง เขียนเรื่องเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองรู้ ทำให้ได้รายละเอียดในเชิงลึกของเนื้อหา เกิดความจริง สร้างความตื่นตะลึงได้ เช่นเรื่องในครอบครัว เรื่องของเพื่อนบ้าน เรื่องในที่ทำงาน ของตนเอง เรื่องในหนังสือพิมพ์รายวัน เป็นต้น

ดังนั้นขั้นตอนสำหรับการเขียนบทภาพยนตร์สามารถสรุปได้คือ

1. Theme คือ ประเด็นหลักของเรื่องที่น่าสนใจ เป็นหัวใจหลักที่ยึดเรื่องราวทั้งหมดเอาไว้ บอกเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินไปของเรื่อง

2. Synopsis คือ เรื่องย่อของภาพยนตร์ทั้งหมดที่ขยายออกมาจาก Plot ที่ถูกคัดเลือกแล้วอีกที เพื่อให้ทราบโดยรวมว่าภาพยนตร์เรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร เรื่องย่อนี้จะช่วยในการกำหนดขอบเขตของเนื้อหาให้การดำเนินเรื่องออกไปทิศทาง

3. Treatment คือ โครงเรื่องขยายที่นำเสนอเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง เป็นการขยายโครงเรื่อง Synopsis อีกที โครงเรื่องขยายเหมือนกับการเขียนเรื่องสั้น มีความยาวไม่จำกัดแต่ต้องไม่ยาวจนเกินไป ต้องนำเสนออย่างตรงไปตรงมา ใช้ภาษาที่เรียบง่าย ส่วนเรื่องรายละเอียดนั้นต้องมีการเล่าเรื่องที่ต่อเนื่องกัน ลักษณะเป็นการเขียนแบบบรรยายระบุถึงเนื้อหา ตัวละครหรือเหตุการณ์ต่างๆ โดยมีได้เรียบเรียงลำดับเหตุการณ์ว่าสิ่งใดมาก่อนหลัง

4. Screenplay คือ บทแสดงที่ขยายมาจากโครงเรื่องหลักทั้งหมด ขั้นตอนนี้จะเป็นการดำเนินเรื่องอย่างละเอียด มีการบรรยายโดยแยกออกเป็นฉากๆ เช่น การระบุออกมาว่าเป็นสถานที่ไหน ภายในหรือภายนอก สังเกตว่ายังไม่มีการใส่รายละเอียดของกล้องลงไป แต่จะเน้นไปที่เรื่องของตัวละคร บทสนทนา และการแสดงอย่างละเอียด

5. Shooting script คือบทถ่ายทำภาพยนตร์ เป็นขั้นตอนการนำเอาบทภาพยนตร์มาใส่รายละเอียดต่างๆ เป็นการเขียนบทภาพยนตร์ขั้นสุดท้ายเพื่อนำไปใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์มีรายละเอียดที่เพิ่มเติมจากบทแสดงดังนี้

5.1 ส่วนนำ ได้แก่

- เลขลำดับ Shot เรียงลำดับ ตั้งแต่ Shot แรกจนถึง Shot สุดท้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เวลาและสถานที่ แสดงว่าสถานที่นั้นอยู่ที่ไหน ภายในหรือภายนอก เวลาเช้า สาย ปาย เย็น หรือกลางคืน

5.2 ส่วนภาพ ได้แก่

- มุมกล้อง กำหนดกล้องว่าจะถ่ายมุมไหนเพื่อเป็นการสื่อความหมายได้ดี โดยปกติมุมกล้องจะแบ่งเป็นมุม ระดับสายตา (Eye level) มุมสูง (High angle) มุมต่ำ (Low angle)

- ขนาดภาพ กำหนดวัตถุที่จะถ่ายว่าจะให้อยู่ใกล้หรือไกลเพียงใดเพื่อที่จะสื่อความหมายได้ตามที่ต้องการ โดยจะมี 3 ขนาดภาพ ได้แก่ ขนาดภาพใกล้ (Close up) ขนาดภาพปานกลาง (Medium Shot) ขนาดภาพไกล (Long Shot) แต่จะมีการจำแนกรายละเอียดค่อยไปอีกเพื่อกำหนดขนาดภาพอย่างได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น ขนาดภาพปานกลางค่อนข้างใกล้ (Medium-Close up) ภาพไกลมาก (Extreme-Long Shot) เป็นต้น

- การเขียนคำอธิบายคือการเขียนบรรยายเหตุการณ์และการแสดงของตัวละคร

- การเคลื่อนกล้อง ระบุการเคลื่อนไหวของกล้องเช่น Zoom in ,Zoom out ,Dolly ,Tracking เป็นต้น

- การเชื่อมต่อภาพ เมื่อต้องการจบ Shot แล้วต้องคำนึงถึงความต่อเนื่องของภาพซึ่งมีหลายลักษณะให้เลือกใช้ตามความเหมาะสม เช่น ตัดไป (Cut) , เฟด (Fade) , จางหาย (Dissolve) เป็นต้น

5.3 ส่วนเสียง ได้แก่

- เสียงบรรยายหรือเสียงสนทนา เสียงพูดเพื่อบอกความหมาย หรือเพื่อการดำเนินเรื่อง

- เสียงประกอบเพื่อช่วยสร้างอารมณ์ เช่น เสียงฟ้าผ่า เสียงปืน เสียงจกจั่นร้อง เป็นต้น

- เสียงดนตรีประกอบ เสียงเพลงหรือเสียงดนตรีที่ใช้ประกอบเรื่องราว

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างคนต่างเพศ

เรื่องของความรักความผูกพันนั้น ทุกอย่างสำคัญอยู่ที่ใจตรงกัน เข้าใจกันในความรัก คนเรานั้น เกิดมาเพื่อที่จะแสวงหาความรักเสมอ ไม่ว่าจะเป็ความรักในรูปแบบใด

ผู้หญิงเกิดมาภายใต้ฮอร์โมนเพศหญิงที่มีชื่อว่า...เอสโตรเจน และฮอร์โมนแห่งความเป็นหนุ่มนี้ก็ ทำให้เธอแสวงหาใครสักคนที่จะมาให้ความรัก ความจริงใจ ความมั่นคงสม่ำเสมอต่อเธอ ในขณะที่ผู้ชาย เกิดมาภายใต้การควบคุมบงการของฮอร์โมนเพศชาย...เทสโตสเทอโรน ฮอร์โมนแห่งการเจริญพันธุ์ที่ทำให้เขาอยากที่จะเผยแพร่เผ่าพันธุ์ผ่านการร่วมรัก ผู้ชาย จึงแสวงหาการบอกรักผ่านการร่วมรักโดยไม่รู้ตัว แท้ที่จริง ผู้หญิงรอที่จะรับความรักและผู้ชายรอที่จะถ่ายทอดความรักให้โดยไม่รู้ตัว เพียงแต่รูปแบบของการแสดงความรักที่เธอและเขาแสวงหา นั้น บางครั้งก็ไม่เข้าใจกันและไม่ตรงใจกัน การเรียนรู้ผู้ชาย... เข้าใจผู้หญิง จึงเป็นศาสตร์และศิลป์ที่จะต้องเรียนรู้เพื่อการมีชีวิตคู่ที่ราบรื่น และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

3.1 โครงเรื่องย่อ (PLOT)

เด็กสาวคนหนึ่งชื่อ ก้อย อายุ 23 ปี เธอเพิ่งเรียนจบและกำลังจะไปเรียนต่อที่ออสเตรเลีย เธอทำงานพิเศษอยู่ที่บาร์แห่งหนึ่งซึ่งทำให้เธอมาเจอกับผู้ชายคนหนึ่งชื่อ วิน อายุรุ่นราวคราวเดียวกับเธอ ในวันก่อนที่เธอจะไปเมืองนอกแค่คืนเดียว ก้อยเป็นคนค่อนข้างเก็บตัวและขี้นางเนื่องจากเธอไม่มีเวลาไปเที่ยวเหมือนวัยรุ่นทั่วไป เพราะตั้งแต่พ่อแม่ของเธอตาย เธอได้แต่ทำงานเพื่อส่งเสียตัวเธอเรียน และมีความฝันอยากจะไปเรียนต่อที่เมืองนอก แต่ไม่รู้เพราะเหตุใดเขาทั้งคู่ที่เพิ่งเจอกันเพียงครั้งแรกถึงได้สนใจซึ่งกันและกันและเข้ากันได้ง่าย ซึ่งทำให้เขาและเธอมีความรู้สึกดีๆต่อกันและอยากจะสานต่อความสัมพันธ์นั้นๆ แต่สุดท้ายก็มีเหตุการณ์จำเป็นที่ทำให้ทั้งคู่ต้องแยกจากกัน เนื่องจากก้อยต้องบินไปออสเตรเลียตอน 7 โมง ซึ่งมีเวลาให้ทั้งคู่อยู่ด้วยกันเพียงคืนเดียว ก้อยอยากไปเที่ยวกรุงเทพฯ ที่เธอรู้จักดีแต่ไม่เคยที่จะได้ไปเที่ยวไหน เป็นการเที่ยวส่งท้ายและวินซึ่งไม่ค่อยจะรู้จักกรุงเทพฯ ดีนัก เพราะเขาเป็นเด็กต่างจังหวัดเพิ่งย้ายมาเรียนมหาวิทยาลัยปี 1 ทั้งคู่จึงไปด้วยกัน เขาและเธอจึงอยู่ด้วยกันตลอดทั้งคืน โดยได้แต่เก็บความสัมพันธ์นี้เป็นเพียงความทรงจำที่ดี แต่ในที่สุดเขาและเธอก็มาพบกันอีกครั้งเหมือนมีพรหมลิขิตมาทำให้ทั้งคู่เจอกันอีกครั้งในโลกอันกว้างใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ลักษณะนิสัยตัวละคร

ตัวละคร ก้อย

ก้อย เป็นเด็กสาวอายุประมาณ 18-19ปี เธอเพิ่งเรียนจบมัธยมปลายและกำลังจะไปเรียนต่อที่เมืองนอก เธอเป็นคนร่าเริงแต่ค่อนข้างขี้เหงา ต้องการคนคุยด้วย เนื่องจากพ่อแม่ของเธอตาย เธอจึงต้องทำงานพิเศษเพื่อส่งเสียตัวเองเรียนและต้องการที่จะเก็บเงินเพื่อส่งเสียตัวเองเพื่อไปเรียนต่อเมืองนอกตามความฝันของเธอ ที่จะมีชีวิตและอนาคตที่ดี ก้อยเป็นคนค่อนข้างเก็บตัว อายุน้อยแต่มีชีวิตเหมือนอยู่ในวัยทำงานแล้วไม่ได้ผ่านการใช้ชีวิตเหมือนวัยรุ่นทั่วไป จึงทำให้พอได้เจอวิน ความร่าเริงสดใสเหมือนวัยรุ่นของเธอได้กลับมา

ตัวละคร วิน

วิน เป็นผู้ชาย อายุประมาณ 20ปี ต้นๆ ฐานะทางครอบครัวค่อนข้างดี เป็นเด็กต่างจังหวัดที่ย้ายมาเรียนมหาวิทยาลัยปี 1 ที่กรุงเทพฯ ช่วงเรียนปี 1 เป็นช่วงวัยที่ติดเพื่อนที่เหมือนวัยรุ่นทั่วไป ต้องอยู่กับเพื่อนทุกวัน มีเพื่อนมาห้อมล้อมจนติดนิสัยอยู่กับคนเดียวไม่ได้ กลายเป็นคนขี้เหงามากเกินไปเมื่ออยู่คนเดียว

3.3 การพัฒนาบทภาพยนตร์

การเสนอบทภาพยนตร์ครั้งที่ 1

เรื่อง “ความสุขเพียงเล็กๆ”

Sequence 1 วินโดนไล่ล่า

Scene 1 ตรอกถนน / ตอนเย็น / วิน

วินวิ่งหนีเจ้าหน้าที่พันบอที่ตัวเองติดเงินอยู่

Sequence 2 พบสิ่งใหม่

Scene 2 แกลลอรี่ / ตอนเย็น-กลางคืน / วิน, ก้อย

วินหลบเข้าไปในแกลลอรี่ที่ก้อยเป็นบรรณารักษ์อยู่ก้อยก็มองดูว่าวินเข้ามาตั้งนานแล้วทำไมไม่เห็นสนใจรูปภาพเลยจนแกลลอรี่จะปิด ก้อยเลยเข้าไปถาม

ก้อย

“ขอโทษนะคะที่นี้จะปิดแล้ว มีอะไรให้ช่วยไหม”

วินหันมามองก้อย

วิน

“ไม่มีครับ ขอโทษครับ”

วินเดินออกไปนอกแกลลอรี่และขณะที่ก้อยกำลังจะปิดแกลลอรี่วินก็วิ่งเข้ามาในร้านและดึงก้อยเข้าไปแอบ

ก้อย

“ทำอะไรอะ”

วินเอามือปิดปากก้อยและทำท่าทางให้ก้อยเงียบ

วิน

“ฮู้...”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจ้าหญิงวิ่งผ่านหน้าร้านไป

ก้อย

“พวกนั้นเป็นใครนะ” (เสียงกระซิบ)

วินมองหน้าก้อยสักพักทำท่าคิดว่าจะบอกดีไหม

วิน

“เจ้าหญิง”

ก้อยหัวเราะ วินเห็นก้อยหัวเราะจึงโกรธ

วิน

“หัวเราะอะไร”

ก้อย

“อ้อ...ฉันก็เคยวิ่งหนีเจ้าหญิงเหมือนกันนะ ตอนนั้นหาเงินไปจ่ายค่าเทอมไม่ทัน
คิดย้อนกลับไป ก็ตกดินอะ”

วินยังคงหน้าบึ้งอยู่

ก้อย

“อ้าวเป็นอะไรล่ะ”

วิน

“ก็มันไม่เห็นตกลงตรงไหน”

ก้อย

“ແหม..ก็คนเราจะเรียนรู้อะไรได้ก็ตอนตกอับเนี่ยแหละ

พ่อแม่สอนเรา เรายังไม่ค่อยจะเชื่อเลย เออ...นี่เดี๋ยวเอาไรมาให้ดู”

ก้อยลุกขึ้นไปหยิบอะไรบางอย่างหนึ่ง วินพยายามมองดูในความมืด พอก้อยเข้ามาใกล้ๆ วินก็ ได้เห็นว่า
เป็นรูปภาพก้อยนั่งลงข้างๆ วิน

ก้อย

“เห็นภาพนี้เป็นรูปอะไร”

วิน

“ชื่อก้อย”

ก้อย

“ไม่เอาดิ ชีวเรียสๆ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิน

“ไม่รู้ เราไม่ค่อยสันตัดเรื่องศิลปะเลย ถ้าจะถามเรื่องตัวเลขยังพอจะตอบได้”

วินหัวเราะ แต่ก้อยทำหน้าที่โกรธ วินกลัวเลยหยิบภาพนั้นขึ้นมาพิจารณา โดยช่วงแรกหันไปมองก้อย เป็นระยะๆแบบไม่มั่นใจ

วิน

“เอ่อ...(ยังไม่ได้หาภาพ)”

ก้อย

“ฉันเห็นภาพนี้เป็นการเดินทาง ทุกคนต้องมีจุดมุ่งหมายข้างหน้าที่จะต้องเดินไปตามเส้นทางความฝันของตัวเอง หรือบางทีอาจจะคล่ี่ยวกลงไปบ้างแต่สักวันก็ต้องไปถึง”

วิน

“แล้วความฝันเธอล่ะ”

ก้อย

“ฉันอยากวาดรูปเยอะๆและเปิดเผยผลงานของตัวเอง มีคนมาวิจารณ์ผลงานของฉันทั้งชอบและไม่ชอบ...ที่สำคัญถ้าให้ตีก็ตีต้องซื้อผลงานฉันกลับบ้านไปด้วย”

วิน

“โห..งกนะเนี่ย”

ก้อย

“แล้วเธอล่ะ”

วิน

“อะไร”

ก้อย

“ความฝันไง”

วิน

“ไม่รู้เหมือนกัน ไม่มีมั้ง ถ้าบปไปก็คงช่วยพ่อแม่คิดเงิน”

ก้อย

“แล้วตอนนี้ทำงานที่ไหนล่ะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วินสายหน้า

ก้อย

“อ้าว...ถ้าไม่ทำงานแล้วจะเอาเงินที่ไหนไปคืนพวกมันล่ะ”

ก้อยลุกขึ้นและดึงวินไปด้วย

Sequence 3 การเดินทาง

Scene 3 BTS / ตอนกลางคืน / วิน,ก้อย

ก้อยจะพาวิน ไปขึ้นBTSกำลังจะซื้อตั๋ว

วิน

“จะไปไหน”

ก้อยยิ้ม โทรศัพท์ที่วินดึงขึ้นวินกดตัดสาย

Scene 4 ตรอกข้าวสาร / ตอนกลางคืน / วิน,ก้อย

ก้อยปู้ผ้าและวางรูปภาพที่จะวางขาย ก้อยหยิบสมุดวาดรูปขึ้นมาวาดภาพ

วิน

“วาดอะไรนะ”

ก้อย

“คน เราขอวาดผู้คนในแบบต่างๆ

อารมณ์ความรู้สึกของผู้คนที่แสดงออกมาทางสีหน้าหรือสายตานั้น”

วิน

“งั้น...เห็นผู้หญิงที่นั่งคนเดียวคนนั้นปะ

ฉันว่าเขากำลังเศร้าเพราะฟังเล็กกับแฟนเน่เลย”

ก้อย

“เธอแต่ฉันว่าเขาแค่กำลังรอแฟนมาหาต่างหาก”

สักพักก็มีผู้ชายเดินมาหาผู้หญิงคนนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิน
 “รู้ได้ไง”
 ก้อย
 “ก็เขามารอแฟนที่นี่ทุกวัน”
 วิน
 “โห โกงนิ”

ก้อยหัวเราะ

มีคนมาซื้อของวินก็เป็นคนขายไปเรื่อยๆ

ก้อยเก็บร้านและโทรศัพท์ที่วินก็ตั้งขึ้นอีกและวินกดตัดสาย

ก้อย
 “ใครโทรมาล่ะทำไมไม่รับเพื่อมีเรื่องสำคัญจะคุยด้วย”

วิน
 “สำคัญดี ก็เจ้าหนี้ยมัน โทรมาทวงเงินไง”

ก้อยหยิบโทรศัพท์ที่วินไปดู

ก้อย
 “โหหรูไปปะะ ทำไมไม่เอาไปขายใช้หนี้ล่ะ นี่น่าจะได้หลายตั้งค์”

วินทำหน้าเสียดายก้อยเลยลากพาไปที่ร้านรับซื้อโทรศัพท์

ก้อย
 “พี่ให้มันได้เท่าไร”
 คนรับซื้อโทรศัพท์

“แล้วน้องจะขายเท่าไร”

วิน
 “10,000นี่ง”

คนรับซื้อโทรฯ

“โหแพงไปปะะน้อง นั่นมันเกือบจะเป็นราคามือหนึ่งเลยนะ”

ก้อยดึงมือถือไปจากมือวินและยื่นไปให้คนรับซื้อโทรศัพท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก้อย

“เหมพี่ เขาพูดเล่นนะแล้วพี่ให้ได้เท่าไรคะ”

คนรับซื้อ โทรฯ

“6,000”

วินดิ่งโทรศัพท์คืน

วิน

“ห่าา นี่เพิ่งซื้อมาใหม่ๆเลยนะยังไม่มียอดสักอะะ”

ก้อยตีมือวินและยื่นไปให้คนรับซื้อ

ก้อย

“เหมพี่...ยังใหม่ๆอยู่เลย เดียวพี่ก็เอาไปล้างเครื่องแล้วก็ไปขายมือหนึ่งไม่ใช่หรอ”

คนรับซื้อโทรศัพท์ทำหน้าอายๆ

คนรับซื้อ โทรศัพท์

“เงินจะเอาเพิ่มอีกเท่าไร”

ก้อย

“9,000”

คนรับซื้อ โทรศัพท์

“โห..ไม่ได้หรอกน้อง”

ก้อย

“8,500”

คนรับซื้อ โทรศัพท์

“6,500”

ก้อย

“8,000 นะๆๆๆพี่”

คนรับซื้อ โทรศัพท์

“7,000ขาดตัวไม่มีต่อรอง จะเอาหรือไม่เอา”

คนรับซื้อ โทรศัพท์เอามือถือยัดใส่มือก้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก้อย

“พี่โอเคๆเอาๆๆ”

ก้อยยิ้มถือเงินออกมา วินทำหน้าที่บึ่งเสียตาย ก้อยกอดมือถือก็ก๊อกล่น

ก้อย

“นี่ได้เงินตั้งเยอะแยะ”

วิน

“เยอะอะไร โทษศพที่นั่นราคาจริงๆตั้งเป็นหมื่น”

ก้อยเอาเงินยัดเข้าไปในมือวิน

ก้อย

“ช่างมันเถอะนำมือถือมิตอนนี้ก็ได้ใช้
หรือว่าเธออยากโดยเจ้าพวกทวงหนี้ฮึดตาย”

ก้อยหยิบเงินขึ้นมาจากระเป๋

ก้อย

“อะนี่ค่าจ้าง ที่ช่วยขายของ”

วิน

“ไม่ต้องก็ได้”

ก้อย

“เอาไปเถอะนำ ทำงานก็ต้องได้ค่าจ้างดิ ไม่เอาฉันรู้สึกผิดตายเลย
เอาโทษเขาไปขายแล้วยังใช้ทำงานอีก”

ก้อยเอาเงินยัดใส่มือวิน

วิน

“รอนี้แหละเดี๋ยวมา”

วินไปซื้อขนมมาให้

Scene 5 ตรอกข้าวสาร,ถนนราชดำเนิน,สยาม / ตอนกลางคืน / ก้อย,วิน

ตอนนี้จะเป็นภาพเดินทางไปในที่ต่างๆเร็วๆ นั้รถตู้ๆผ่านตามทางแถวถนนราชดำเนินหรือไปเที่ยวในที่ต่างๆ(เป็นsilence) จนมาถึงตรงน้ำพุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิน

“โธ่ยังไม่นำขายไปเลย”

ก้อย

“ทำไมล่ะ ยังไม่เลิกเสียดายอีกหรือ”

วิน

“เปล่า ไหนๆเรา2คนก็บังเอิญมาเจอกันแล้ว ก็อยากถ่ายรูปเก็บเอาไว้”

ก้อยยิ้ม

ก้อย

“กล้องถ่ายรูปนี่ะหรือฉันก็มี มาเดี๋ยวถ่ายให้”

วิน

“มีมือถือถ่ายรูปได้ก็ไม่ต้องบอก”

วินไปยื่นเก็ถถ่ายรูป ก้อยทำมือเหมือนถือถ่ายรูป

ก้อย

“เสร็จแล้ว”

วิน

“โธ่เอ๊ย...แกลังกันนี้หน้า นึกว่าพูดจริง จ้มนมาเดี๋ยวถ่ายให้บ้าง”

ทั้งคู่ก็เล่นถ่ายรูปกัน

Scene 6 ดาดฟ้า / ตอนกลางคืน-เช้า / ก้อย,วิน

ทั้ง 2 คนแอบขึ้นไปดาดฟ้า

วิน

“ว่าเรา 2 คนจะได้พบกันอีกไหม”

ก้อย

“ได้สิ อีก 2 ปีฉันมาเจอกันอีกดีไหม”

วิน

“ทำไมต้องอีก 2 ปีล่ะ พรุ่งนี้เราไปหากี่ได้นี้”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก้อย

“เราจะไปทำตามหาความฝันและมีชีวิตของตัวเองกันก่อน
แต่ถ้าเรา 2 คนยังไม่ลืมกันสักวันก็ต้องได้เจอกันอีก”

ทั้งคู่มองตากันและก้มก้น

วินตื่นขึ้นมาหันมาหา ก้อย แต่ไม่เจอ วินก็มึนงงมองสมุดวาดภาพของ ก้อย จึงเห็นภาพวาดที่ ก้อย วาดทิ้งไว้
ให้ซึ่งเป็นภาพวินตรงน้ำพุและมีโน้ตที่ ก้อย เขียนไว้ให้

ก้อย

“สักวันเราคงได้เจอกันอีกและอีก 2 ปีหลังจากนี้อ่าลืมไปงานแสดงภาพของฉันทะ
ฉันทะหวังว่าพอเรียนจบฉันทะก็คงเก็บเงินพอที่จะจัดแสดงงานของฉันทะได้ อ่าลืมมาให้ได้ล่ะ”

Scene 7 แกลลอรี่ / ตอนกลางวัน / วิน, บรรณารักษ์

วินเดินเข้ามาในร้านพร้อมช่อดอกไม้ แต่คนที่ เป็นบรรณารักษ์กลับไม่ใช่ ก้อย

วิน

“เออ...ขอโทษนะครับน้องทำงานที่นี่หรือ”

บรรณารักษ์ทำหน้างงๆ

บรรณารักษ์

“ใช่ค่ะ”

วิน

“ที่นี่มีบรรณารักษ์กี่คน”

บรรณารักษ์

“ก็มีหนูคนเดียวแหละพี่ หนูมาทำงานที่นี่ได้ 4-5 เดือนแล้ว”

วินตกใจทำหน้าเศร้า

วิน

“เออ...หรือครับขอบคุณครับ”

วินกำลังเดินออกไปจากแกลลอรี่

บรรณารักษ์

“เออ..ไม่ชมผลงานก่อนหรือค่ะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิน

“เอ๋อ...ครับๆ”

วินเดินเข้าไปในงาน

วินเดินดูรูปไปเรื่อยๆจนมาหยุดอยู่ที่ภาพหนึ่งที่เป็นภาพคั่นนั้นที่ทั้ง2คนอยู่ด้วยกัน

วินวิ่งไปหาบรรณารักษ์

วิน

“ขอโทษนะครับ เจ้าของผลงานนี้ไม่อยู่หรือครับ”

บรรณารักษ์

“อ้อเพิ่งออกไปสักครู่นี้เอง มีธุระอะไรหรือเปล่าค่ะ”

วินยื่นเสียใจสักพักก็อยเดินเข้ามาโดยไม่เห็นและวินมาตามก้อยไปเรื่อยๆวิน

ก้อย

“เก๋ๆ..พี่ลี้มกระเป๋านะ”

ก้อยเงยหน้ามาเห็นวินก้อยยิ้มให้วินและวินยิ้มตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาที่พบในการเสนอบทภาพยนตร์ครั้งที่ 1

- 1.ปัญหาของตัวละครมากเกินไป ขาดความน่าสนใจ
- 2.มีบทพูดมากเกินไป

แนวทางการแก้ไข

พยายามลดทอนบทพูดที่ไม่สำคัญกับประเด็นของภาพยนตร์ออกไปและเพิ่มการแสดงออกทางอารมณ์มากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาบทภาพยนตร์ ครั้งที่ 2

เรื่อง “ความสุขเพียงเล็กๆ”

Sequence 1 เปิดเรื่อง

Scene 1 ฟ้า / ตอนกลางคืน / วิน, ก้อย

วินนั่งกินเบียร์ทำหน้าที่เสิร์ฟอยู่คนเดียวในวันปีใหม่ วินกินเบียร์หมดแก้วยกมือกวักเรียกพนักงาน

ก้อย

“รับอะไรดีค่ะ”

วิน

“เบียร์อีก 2 ขวดครับ”

ก้อย

“ค่ะ รอสักครู่นะ”

วินตะลึงมองก้อย ก้อยเข็นอายุและเดินไปหยิบเบียร์มาให้วิน และคืนนั้นทั้ง 2 คนก็แอบมองกันและกัน โดยบรรยากาศรอบๆ คึกคักและกำลังนับถอยหลังวันปีใหม่ วินนั่งกินเบียร์จนร้านจะปิด ก้อยเก็บของ เช็ดโต๊ะและเดินเข้ามาหาวิน

ก้อย

“ขอโทษนะคะ ร้านจะปิดแล้ว จะรับอะไรเพิ่มไหมค่ะ”

วิน

“อ้อ ไม่ครับผมขอนั่งอีกสัก 5 นาทีได้ไหม”

ก้อยยิ้มให้วินและเดินออกไป ก้อยถอดชุดพนักงานร้านออกและเก็บกระเป๋า ก้อยมองไปที่วินและเห็นวินนั่งพับหน้าอยู่จึงเดินเข้าไปคุย

ก้อย

“ขอโทษนะ นี่คุณใหม่ไหน เมหรือเปล่าค่ะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิน

“เปล่าครับ ร้านจะปิดแล้วไซ้ใหม่ ผมไปแล้ว ขอโทษนะครับ”

ก้อยนั่งลงไถ่ๆวิน

ก้อย

“นี่คุณมาคนเดียวหรือ”

วิน

“เพื่อนๆไปลองกันหมด”

ก้อย

“อ้าว.. แล้วคุณจะทำไมม่ไปกับเพื่อนด้วยล่ะ วินนี่วันปีใหม่ไม่เหงาแม่หรือ”

วิน

“ม่ล่ะ เราไม่ยอกทำให้เพื่อนหมดสนุกนะ อ้าว... และที่คุณล่ะยังอยู่คนเดียวเลย”

ก้อยยิ้มหัวเราะ

ก้อย

“เออ... แล้วทำไมเธอไปแล้วเพื่อนต้องหมดสนุกด้วยล่ะ”

วิน

“เพื่อนๆมันไปลองเรียนจบกันนะ ถ้าเราไปเพื่อนคงต้องมานั่งเป็นห่วงความรู้สึกเราที่เรียนไม่จบคนเดียวในกลุ่ม จ้่นสู้เราม่ไปดีกว่า”

ก้อย

“ไซ้ ่ม่ต้องคิดมากหรอก เรียนเพิ่มอีกแค่ปีเดียวเอง ม่ทันแก่หรอก แล้วเธอเรียนที่ไหนล่ะ”

วิน

“ศิลปากร”

ก้อย

“ที่เดียวกันเลย เราเรียนมัณฑนศิลป์แล้วเธอล่ะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิน

“การจัดการนะ”

ก้อย

“เออนี้เราซื้อก้อยนะ เธอล่ะ”

วิน

“วิน แล้วนี่ต้องทำอะไรต่อล่ะ”

ก้อย

“ไม่รู้เหมือนกันกลับห้องมั้ง”

วิน

“วันนี้วันปีใหม่จะกลับห้องจริงๆหรือ”

ก้อย

“เราไม่ค่อยมีเพื่อนนะ เราเรียนไปด้วยทำงานไปด้วยไม่ค่อยมีเวลาหรอก”

วิน

“งั้น..วันนี้ไหนๆเราก็เหงาด้วยกันทั้งคู่ งั้นเราไปเที่ยวกันดีกว่า”

ก้อยยิ้มและทั้งคู่ก็เดินออกไปจากร้านและก็เป็นภาพเร็วๆไปเที่ยวกันที่ต่างๆภายในกรุงเทพ

Sequence 2 คุยกัน

Scene 2 แม่น้ำสะพานพระราม 8 / ตอนกลางคืน / วิน, ก้อย

ทั้งคู่นั่งคุยกันไปเรื่อยๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก้อย

“แล้วเธอล่ะคิดไว้หรือยังจะมาทำอะไร

วิน

“เรายังไม่รู้เลยว่าเรียนจบมาด้านนี้ ทำอะไรได้บ้าง”

ก้อย

“อ้าว... แล้วเรียนทำไมเนี่ย”

วิน

“อืม แล้วเธอล่ะเรียนจบมาทำอะไร”

ก้อย

“ไม่รู้เหมือนกัน”

ก้อย

“แล้วเธอล่ะมีความฝันหรือเปล่า”

วิน

“เราไม่รู้เหมือนกัน ยังไม่ได้คิดเลย แต่ตอนนี้ยังเอาตัวไม่รอดเลย”

ก้อย

“ฉันน่าจะอยากจะทำอะไรๆ มีคนมาวิจารณ์งานของฉัน ทั้งชอบและไม่ชอบที่สำคัญนะ ต้องชู้งาน
ฉันกลับบ้านไปด้วย”

วิน

“โหงกนะเนี่ย จังวันหลังวาดรูปให้เราบ้างสิ”

ก้อย

“ไปไหนต่อไหนเราต้องกลับห้องแล้วละ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิน

“เงินเดียวเราไปส่ง”

ทั้งคู่ก็ลุกออกไป

Sequence 3 จากกัน

Scene 3 คาดฟ้า / ตอนเข้ามือ / วิน, ก้อย

ทั้งคู่นั่งอยู่บนคาดฟ้า

วิน

“เธอว่าเรา 2 คนจะได้เจอกันอีกไหม”

ก้อย

“ไม่รู้สิ เราเชื่อในพรมลิขิตนะ เรา 2 คนอาจบังเอิญเจอกันอีกก็ได้”

วิน

“หรือไม่บางทีเราอาจจะลืมกัน และกลายเป็นคนแปลกหน้าต่อกัน”

วินกับก้อยเฝ้ามองกันนอนมองท้องฟ้าและก็หลับไปพอวินตื่นขึ้นมาก็มองหา ก้อยแต่ไม่เจอ วินเห็นสมุดสเก็ทวางอยู่ พอเปิดออกมาก็มีรูปตัวเองอยู่ในรูป เป็นภาพต่างๆในคืนนั้น ที่ก้อยวาดให้ วินยิ้มและปิดสมุดและมองท้องฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาที่พบในการเสนอบทภาพยนตร์ครั้งที่ 2

1. ปัญหาของตัวละครหนักเกินไปสำหรับบทภาพยนตร์เรื่องนี้
2. บทภาพยนตร์ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ที่พระเอกกับนางเอกทำไมต้องแยกจากกันในตอนจบ ทั้งที่ก็สามารถสานต่อความรักกันไปได้ บทภาพยนตร์ไม่มี climax

แนวทางการแก้ไข

1. ลดปัญหาของตัวละครลง
2. เพิ่ม climax และเปลี่ยนตอนจบใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาบทครั้งที่ 3

เรื่อง “ความสุขเพียงเล็กๆ”

Sequence 1 เปิดเรื่อง

Scene 1 ฝับ / ตอนกลางคืน / วิน, ก้อย

วินกับเพื่อนนั่งกินเบียร์กันอยู่

ก้อย

“เฮ้ยมีงจะมาชวนอะไรวันนี้วะมีงก็รู้ น้ำเม่งจะตาม
เนี้ยโทรมาอีกละ เฮ้ยมันกูไปก่อนนะ เจอกันมีง”

ก้อยเดินออกไปจากร้านวินนั่งกินเบียร์อยู่คนเดียวจนเบียร์หมดจึงเรียกพนักงานในร้าน

ก้อย

“รับอะไรดีคะ”

วิน

“เบียร์2ขวดครับ”

ก้อย

“ค่ะ รอสักครู่ค่ะ”

ก้อยเดินไปหยิบเบียร์และแอบมองวินซึ่งวินก็แอบมองก้อยอยู่ ก้อยจึงเงินและเดินเอาเบียร์ไปให้
หลังจากนั้นทั้ง2คนก็แอบมองกันตลอดจนร้านปิด ก้อยจึงเข้าไปในหลังร้านเพื่อเช็คสต็อกและเก็บของ
พอออกมาวินก็กลับไปแล้ว ก้อยจึงเก็บของกลับบ้าน

ก้อย

“กลับก่อนนะคะ”

พนักงานในร้าน

“ครับ โชคดีละกันนะครับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sequence 2 เจอกันอีกทีและคุยกัน

Scene 2 ถนนข้าวสาร หน้าเบอเกอร์คิง / ตอนกลางคืน / วิน, ก้อย

ก้อยเดินข้ามถนนมารอแท็กซี่ซึ่งมีวินพบบหน้าอยู่แต่กันบูห์ของวินมาตกใส่เท้าก้อยก้อยหงุดหงิด แต่ไม่รู้ว่าเป็นวินจึงไม่สนใจและขึ้นแท็กซี่ วินเงยหน้าขึ้นมา ก้อยจึงเห็นวินจากหน้าต่างรถก้อย วินก็เห็นก้อย ก้อยจึงบอกให้แท็กซี่จอดและเข้าไปคุยกันในร้านเบอเกอร์คิง

ก้อย

“ขอบใจนะที่เลี้ยง นี่แล้วเธอจะมาทำอะไรคนเดียว”

วิน

“ก็เขี่ยยังไม่อยากกลับบ้าน แต่ก็ไม่รู้จะไปไหน”

ก้อย

“ทำไมล่ะก็วันนี้วันวาเลนไทน์ทำไมไม่ไปอยู่กับแฟนล่ะ”

วิน

“ก็ไม่มี เพื่อนๆก็หนีไปกับแฟนหมด”

ก้อย

“เธอแล้วนี่เธอขั้บรมาเธอ”

วิน

“อืม ทำไมเธอ”

ก้อย

“เปล่าไม่มีอะไรหรอก”

วิน

“อืม เราเห็นเธอกลับไปแล้วไม่ใช่เธอ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก้อย

“เราอะนะ”

วิน

“ก็ในร้านไงเห็นหายไปตั้งนาน”

ก้อย

“อ้อ สงสัยตอนเราไปเช็คสต็อกหลังร้านมั้ง

อิม คุณกามาตั้งนานยังไม่รู้ชื่อเลย เราชื่อก้อยนะ แล้วเธอละชื่ออะไร”

วิน

“วิน”

ก้อย

“อิมวิน นี่เธอยังไม่ยอมกลับบ้านซะใหม่ เรากำลังจะไปที่นี่พอดีไปด้วยกันนะ”

วิน

“เดี๋ยว”

Scene 3 สวนสาธารณะ / ตอนกลางคืน / วิน, ก้อย

วินกับก้อยนั่งคุยกัน

ก้อย

“เมื่อก่อนเรามาที่นี่ทุกวันเลย เห็นที่นี่แล้วทำให้เรานึกถึงอดีตนะ”

วิน

“บ้านเธออยู่แถวนี้เหรอ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก้อย

อิมทีนี่เป็นทางผ่านระหว่างบ้านเรากับโรงเรียนนะ พอเลิกเรียนเรากับเพื่อนก็จะแวะมาทีนี่ก่อนนะ มา
นั่งกินขนมกับแบบนี้จนตึก กลับบ้านไปโดนแม่ตีทุกครั้งเลย“

วิน

“แปลว่าตอนเด็กๆชนนะเนี่ย”

ก้อย

“แล้ววันนี้กลับตึกแม่ไม่ว่าเธอ”

วิน

“เขาไม่อยู่ว่าเราแล้วแหละ”

วินเข้าใจที่ก้อยพูด วินจึงอึ้งๆทำหน้าเศร้าก้อยเห็นวินอึ้งๆจึงถามวินแบบตลกๆ

ก้อย

“แล้วเธอล่ะกลับตึกแม่ไม่ว่าเธอ”

วิน

“ไม่หรอกเราเป็นเด็กต่างจังหวัดนะ เนี่ยเราก็เข้าบ้านอยู่คนเดียวบางทีก็เหงาเหมือนกันแหละ

เออ.. แต่ว่าวันนี้ทำไมถึงต้องมาทีนี่ล่ะ”

ก้อย

“พรุ่งนี้เราจะไม่อยู่แล้วนะ”

วิน

“ไปไหนล่ะ”

ก้อย

“เราจะไปออสนะ เรียนไปทำงานไป”

วิน

“เธอ แล้วเราจะได้เจอกันอีกไหมล่ะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก้อย

“ยังไม่มีกำหนดกลับบ้านเลยนะ แต่ถ้าเธอเหงานะมาที่นี้สิมันทำให้ไม่รู้สึกเหรอคิดนะ”

วิน

“อืม..แล้วจะไปกี่โมง”

ก้อย

“7 โมง”

วิน

“อีก4ชั่วโมงเอง เดี๋ยวเราไปส่งนะ”

ก้อย

“อืมไปสิ แต่เราต้องไปเก็บของที่บ้านก่อนนะ”

ก้อยกับวินลุกขึ้นเดินออกไป

Scene 4 หน้าบ้าน / ตอนเข้ามิด / วิน, ก้อย

ก้อยเดินกลับมาพร้อมกระเป๋าและเดินขึ้นรถก้อยงว่าทำไมวิน ไม่ออกรถสักที

ก้อย

“อ้าว.. ทำไมไม่ไปล่ะ”

วิน

“จะต้องไปจริงๆเหรอ”

ก้อย

“อืม... ถ้าเรายังไม่ลืมกันและยังคิดถึงกันอยู่สักวัน เราอาจบังเอิญมาเจอกันอีกเหมือนวันนี้ก็ได้นะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sequence 3 จากกัน-บทสรุป

Scene 4 สนามบิน / ตอนเช้า / วิน, ก้อย

วิน ไปส่งก้อยที่สนามบินโดยวินเจ็บไม่พูดอะไรเลยเพราะวินไม่ยอมให้ก้อยไป ก้อยไม่ให้วินไปส่ง เพราะก้อยกลัวตัดสินใจไปไม่ได้

ก้อย

“ไม่ต้องไปส่งหรอก”

วินนั่งนิ่งปล่อยให้ก้อยไปสักพัก แต่ก็ห้ามตัวเองไม่ได้และอยากเจอหน้าก้อยก่อนที่ก้อยจะไปเลยวิ่งตาม ก้อยไปที่สนามบิน ทั้ง 2 คนเจอกับและจับมือกันด้วยความเสียใจก่อนที่จะแยกจากกันไป

Scene 5 สวนสาธารณะ / ตอนกลางคืน / วิน, ก้อย

วินเดินมาที่สวนสาธารณะเพราะยังลืมก้อยๆ ไม่ได้และยังคิดถึงก้อยอยู่ สุดท้ายวินหันไปเจอก้อยที่กลับมาแล้วและเดินมาที่สวนเหมือนกัน ทั้งคู่เจอกันอีกครั้ง ก้อยและวินหัวเราะเหมือนไม่เชื่อในพรหมลิขิต ที่ทั้งคู่เจอกันอีกครั้งในโลกอันกว้างใหญ่นี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

งานก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-Production)

4.1 บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ (Shooting Script)

บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำนี้เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการเขียน บทถ่ายทำจะบอกรายละเอียดเพิ่มเติมจากบทภาพยนตร์ (screenplay) ได้แก่ ตำแหน่งกล้อง การเชื่อมต่อ เช่น คัท (cut) การเลือนภาพ (fade) การละลายภาพ หรือการจางซ้อนภาพ (dissolve) การกวาดภาพ (wipe) ตลอดจนการใช้ภาพพิเศษ (effect) อื่นๆ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีเลขลำดับช็อตกำกับเรียงตามลำดับตั้งแต่ช็อตแรกจนกระทั่งจบเรื่องและยังกำหนดรายละเอียดของมุมกล้อง ขนาดภาพ รายละเอียดของฉากและทิศทางการเคลื่อนกล้องเอาไว้ในแต่ละช็อต รวมทั้งลักษณะการเชื่อมต่อ Shot ต่างๆเข้าด้วยกัน รายละเอียดที่ใช้กำหนดในแต่ละช็อต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ (Shooting Script) เรื่อง “ความสุขเพียงเล็กๆ”

Act. 1 เปิดเรื่อง

Scene 1 ผู้คน

สวนสาธารณะ / ตอนกลางคืน / วิน

1.ELS

วินยืนอยู่คนเดียวกลางสวนสาธารณะ

ตัดไป

2.LS

วินก้มหน้า

ตัดไป

Insert

ดวงไฟ

ตัดไป

3.MS

วิน

เฟด เอท์

Act. 2 เปิดตัววิน-ก้อย

Scene 2 วินเจอก้อย

ผ้า / ตอนกลางคืน / วิน,ก้อย,เพื่อนวิน

4.LS

บรรยากาศในผ้า

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.LS

วินกับเพื่อนนั่งคุยกินเบียร์กันอยู่

ตัดไป

6.MS

ก๊องเพื่อนวิน

ก๊อง

“เฮ้ยมีงจะมาชวนอะไรวันนี้วะ”

ตัดไป

Insert

เบียร์บนโต๊ะ

ตัดไป

7.MS

หน้าวินนิ่งๆ

ตัดไป

8.MS

ก๊องหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาดูและเดินออกไปค่อยรับโทรศัพท์

ก๊อง

“เออ...มีงก็รู้ว่าน้ำแม่งจะตาย นี่ไงเพิ่งพูดถึงแม่งก็โทรมาเลย

เออไอ้วินยังโง่กูไปก่อนนะพรงนี้ค่อยเจอกัน”

ตัดไป

9.MS

ก๊อง

ก๊อง

“เฮ้ยงั้นกูไปก่อนละกัน”

ตัดไป

10.MS

วินนั่งอยู่คนเดียว

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Insert

แสงไฟเบลลๆ

ตัดไป

11.LS

วินนั่งนิ่งๆอยู่สักพัก

ตัดไป

12.MS

วินยกแก้วขึ้นมาดื่มและเห็นว่าหมดแล้วจึงพยายามยกมือเรียกพนักงาน ก้อยเดินมาจากด้านข้างเห็นก้อยแค่ครึ่งตัว วินเงยมองก้อยแบบอึ้งๆ

ตัดไป

13.MS

ก้อยยิ้มมือถือสมุดจครอ

ก้อย
“รับไรดีค่ะ”

ตัดไป

14.MS

วินหน้าอึ้งๆ เงินๆ

วิน

“เออ.....เบียร์ 2 ขวดครับ”

ตัดไป

15.MS

ก้อยยิ้ม

ตัดไป

16.LS

ก้อยเดินไปที่บาร์

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

17.MS

ก้อยยื่น ใบที่จดไปให้ที่บาร์และหันมามองที่วิน ก้อยยิ้ม

ตัดไป

18.LS

วินมองกลับมาที่ก้อยและรีบก้มหน้า (แทนสายตាក้อย)

ตัดไป

19.MS

ก้อยหันกลับมามองเบียร์และเอื้อมหยิบเบียร์

ตัดไป

20.CU

เบียร์วางบนโต๊ะมือก้อยหยิบออกไป

ตัดไป

21.MS

ก้อยเดินเอาเบียร์ไปให้

ตัดไป

22.CU

สายตាក้อยมองวิน

ตัดไป

23.MS

วินนั่งก้มหน้าหยิบเบียร์ไปกิน แบบเงินๆ

ตัดไป

24.MS

ก้อยเดินออกไป

ตัดไป

25.LS

ก้อยอยู่ในบาร์จัด โนนี่แต่แอบมองวินตลอดและยิ้มบ้าง

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

26.MS

วินนั่งมองก้อยและยิ้มไปข้างแบบเงินๆ

ตัดไป

Insert

พระจันทร์

ตัดไป

27.MS

วินนั่งคนเดียววักพักก้อยเข้ามา

ตัดไป

28.MS

ก้อย

ก้อย
“ขอโทษนะคะร้านจะปิดแล้วจะสั่งอะไรเพิ่มรีเปล่าคะ”

ตัดไป

29.MS

วิน

วิน
“เอ่อ...ร้านปิดแล้วเหอครับ ไม่เป็นไรผมไปแล้วดีกว่า”

ตัดไป

30.MS

ก้อยพูดเสร็จแล้วยิ้มและยื่นใบเสร็จให้

ก้อย
“อ้อ...ร้านปิดแล้ว แต่ที่นี้ยังนั่งต่อได้อีกครึ่งชั่วโมง แต่ขอคิดเงินก่อนนะคะ”

ตัดไป

31.MS

วินหยิบเงินให้

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

32.MS

ก้อยยืนและเดินออกไป

เฟด เอาท

33.MS

ก้อยถอดผ้ากันเปื้อนเดินออกมาจากข้างในเข้ามาที่บาร์หยิบโน่นนี้และมองไปที่โต๊ะวิน

ตัดไป

34.LS

โต๊ะว่างเปล่า วินไปแล้ว

ตัดไป

35.MS

ก้อยคูฝิดหวัง ก้อยหยิบกระเป๋าเดินและยืนออกมาจากเคาน์เตอร์

พนักงานอีกคน

“อ้าว..จะไปแล้วหรือ โชคดีนะ”

ตัดไป

36.MS

ก้อยผลักประตูออกจากร้านไป

ก้อย

“ขอบคุณนะพี่”

ตัดไป

Scene 3 คุยกัน

ถนนข้าวสาร หน้าเบอร์เกอร์คิง / ตอนกลางคืน / วิน,ก้อย

37.LS

ก้อยเดินข้ามถนนออกมาขึ้นตรงปลายถนนค้ำหัววินอยู่

ตัดไป

38.MS

ก้อยยื่นเหมือนรอรถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

39.CU

บุหรืที่อยู่ในมือวินที่มีชีบุหรืแบบยาวๆกำลังตกรงเท้าก้อย

ตัดไป

40.MS

ก้อยก้มมองไปที่เท้าและมองไปที่วินหน้าตาอุหงุดหงิด

ตัดไป

41.MS

วินนั่งฟูบหน้าอยู่

ตัดไป

42.MS

ก้อยหน้าตาอุหงุดหงิดไม่สนใจวินและหันหน้าไปทางอื่น

ตัดไป

43.MS

วินเงยหน้าขึ้นมา

ตัดไป

44.MS

ก้อยหันไปเห็นแท็กซี่เลยวิ่งไปโบกและขึ้นนั่ง

ตัดไป

45.MS

ก้อยวางกระเป๋าและนั่งฟังเบาะและพอร์ดไปสักพักก้อยตกใจที่เห็นวินและหันหน้ามองตามวิน
ก้อย

ตัดไป

“พีไปพระราม9”

ตัดไป

46.LS

วินนั่งอยู่ข้างถนนที่เดิม

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Insert

หลังรถแท็กซี่ ไฟเบรกแดงขึ้น

เฟด เอาท

Scene 4

ภายในเบอร์เกอร์ชั้นบน / ตอนกลางคืน / ก้อย,วิน

47.MS

Dolly จาก โต๊ะยาวๆ มาจนรับหน้าวินเห็น ไหล่ก้อย

ตัดไป

48.MS

ก้อยพูดเสร็จก็กดแฮมเบอร์เกอร์

ก้อย

“ชอบใจนะที่เลี้ยง”

ตัดไป

49.MS

หน้าวินมองก้อยแบบงงๆ

ตัดไป

50.MS

ก้อยเตี้ยอยู่มอง โนนมองนี่พอดีตาเหลือบมาเห็นวินทำหน้างงๆ จึงยิ้มให้และหยิบขึ้นมาดู

ก้อย

“นี่แล้วเธอมานั่งทำไรตรงนั้นคนเดียวล่ะ”

ตัดไป

51.MS

วินนั่งถือแก้วน้ำ

วิน

“ก็เบื่อกๆ ยังไม่อยากกลับบ้าน แต่ไม่รู้จะไปไหน”

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

52.MS

ก้อย

ก้อย

“ทำไมละ เหมงก็วันนี้วันวาเลนไทน์ทำไมไม่ไปอยู่กับแฟนซะละ”

ตัดไป

53.MS

วิน

วิน

“ก็ไม่มี เพื่อนๆก็หนีไปกับแฟนหมด”

ตัดไป

54.MS

ก้อยยอมยิ้มก้อยมองไปที่กุญแจและมามองหน้าวินและก้อยพูดตามต่อ

ก้อย

“เธอ แล้วนี่เธอขับรถมาเธอ”

ตัดไป

55.MS

วินมองตามสายตาก้อย

ตัดไป

56.CU

กุญแจ

ตัดไป

57.MS

หันกลับมามองก้อย

วิน

“ใช่ทำไมเธอ”

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

58.MS

ก้อยพูดเสร็จหนึ่งไปครู่หนึ่งก็มลงกัศแฮมเบอร์เกอร์ต่อ

ก้อย

“เปล่า..ไม่มีไร”

ตัดไป

59.MS

วินนิ่งสักพักค้อยพูด

วิน

“อ้อ.....แล้วเธอล่ะ ตอนแรกเห็นกลับไปแล้วไม่ใช่หรอ”

ตัดไป

60.MS

ก้อย

ก้อย

“รึานะนะ”

ตัดไป

61.MS

วิน

วิน

“ก็ในร้านไงเห็นหายไปตั้งนาน”

ตัดไป

62.MS

ก้อย

ก้อย

“อ้อ..เราไปเช็คของข้างในนะ อ้อ...คุยกันมาตั้งนาน
ยังไม่ได้บอกชื่อเลย เราชื่อก้อยนะ แล้วเธอล่ะชื่อไร”

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

63.MS

วิน

วิน
“วิน”

ตัดไป

64.MS

ก้อยหยิบกุญแจ

ตัดไป

65.CU

มือก้อยหยิบกุญแจ

ตัดไป

66.MS

ก้อยลุกขึ้นมาดึงวิน และ Dolly ถอยออกมารับ2คน ก้อยดึงวินลงบันไดไป (Dolly ตามไปถึงตรงบันได)

ก้อย

“อืมวิน...นี่เธอยังไม่อยากกลับบ้านใช่ไหม हमเรากำลังจะไปทีนึงอยู่พอดีไปด้วยกันนะ”

วิน

“เดี๋ยว”

เฟด เอาท์

Scene 5 ขั้บรถถนน , ตอนกลางคืน , ก้อย / วิน

67.LS

ด้านหน้าของรถขั้บอยู่

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

68.MS

วินซ์บรล

ตัดไป

69.MS

ก้อย

ตัดไป

70.MS

วิน

ตัดไป

71.MS

ก้อยนั่งมองข้างนอก

ตัดไป

Insert

ไปถนน บรรยากาศข้างนอกหลายๆที่

ตัดไป

72.MS

วินหันมามองก้อย

ตัดไป

73.MS

ก้อย ภาพดูสวยๆ

ตัดไป

74.MS

วินดูตะลึงมองก้อย

ตัดไป

75.MS

ก้อย

เฟด เอท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 6 ก้อยพาวินมาที่สวนสาธารณะ

สวนสาธารณะ / กลางคืน / วิน,ก้อย

76.ELS

ก้อยกับวินนั่งอยู่

ตัดไป

77.LS

วินกับก้อยนั่งอยู่

ตัดไป

78.MS

ก้อย

ก้อย
“เมื่อก่อนเรามาที่นี่ทุกวันเลย เห็นที่นี่แล้วมันทำให้นึกถึงอดีต”

ตัดไป

79.MS

วิน

วิน
“บ้านเธออยู่แถวนี้หรือ”

ตัดไป

80.MS

ก้อย

ก้อย
”อ้อ..ใช่ ที่นี้เป็นทางผ่านระหว่างบ้านเรากับโรงเรียนนะ พอเลิกเรียนเรากับเพื่อนก็จะแวะมาที่นี่ก่อนมานั่งกินขนมกันแบบนี่จนถึงดึก กลับไปนะโดนแม่ตีทุกครั้งเลย”

ตัดไป

81.MS

วิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิน
“แปลว่าตอนเด็กๆชุนนะเนีย”

ตัดไป

82.MS

ก้อยจำเล็ๆ

ตัดไป

83.MS

วินยิ้ม

ตัดไป

84.MS

ก้อย

ตัดไป

85.MS

วินมองก้อย

ตัดไป

86.CU

มือวินเอานิ้วก้อยมาทับนิ้วก้อยของก้อย

ตัดไป

87.MS

ก้อยมองที่มือและหันมามองวิน

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

88.MS

วินมองมาที่ก้อย

ตัดไป

89.MS

วินกับก้อยและก้อยยิ้มให้วินและสັกพักหันหน้าตรงมองทิวทัศน์

ตัดไป

90.MS

ก้อยยิ้ม

91.MS

วิน

ตัดไป

92.MS

ก้อย

“อ้อ...พรุ่งนี้เราต้องไปเรียนต่อที่ออสนะ เราก็เลยอยากจะมาที่นี่ก่อนที่จะไป”

ตัดไป

ตัดไป

93.MS

วินตกใจและทำหน้าเศร้า

วิน

“เธอ แล้วเราจะได้เจอกันอีกไหม”

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

94.MS

ก้อย

ก้อย

“ยังไม่มีกำหนดกลับเลย”

ตัดไป

95.MS

วินมอหน้าก้อยนั่งเสียบ

ตัดไป

96.MS

ก้อยมองไปทางไปแม่น้ำ

ก้อย

“แต่ถ้าเธอเหงาวันหลังก็มาที่นี้สิ ที่นี้มันทำให้ฉันรู้สึกไม่เหงาตินะ”

ตัดไป

97.MS

วินนั่งเสียบและมองไปข้างนอกตึกพักแล้วค่อยพูด

วิน

“เฮอนี่...แล้วเครื่องออกตอนกี่โมง”

ตัดไป

98.MS

ก้อยหันมามองวินคูงงๆ

ก้อย

“7โมง”

ตัดไป

99.MS

วินมอหน้าพิกา

วิน

“อีก4ช.ม.เอง เดียวไปส่งนะ จะไปที่สนามบินเลยรีเปล่า”

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

100.MS

ก้อย

ก้อย

“อ้อไปสิ...แต่เราต้องไปเก็บของที่บ้านก่อนนะ”

ตัดไป

101.MS

ก้อยกับวิน – ก้อยลูกและตั้งวินลุกขึ้นไปและเบล

เฟด เอทท์

Scene 7 ไปบ้านก้อย

หน้าบ้าน / ในห้องก้อย / ตอนกลางคืน / วิน, ก้อย

102.LS

รถจอดหน้าบ้านดับเครื่องดับไปรถ

ตัดไป

103.MS

ก้อยเงินกระป๋องออกมาขึ้นรถ

ตัดไป

104.MS

ก้อยกับวิน

วิน

“จะต้องไปจริงๆหรือ”

ก้อย

“อืม”

เฟด เอทท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Act. 3 ตามหา**Scene 8 ตามหาก้อย****สนามบิน / ตอนเช้า / วิน,ก้อย****105.LS**

รถขับที่สนามบินให้เห็นพระอาทิตย์ด้วย

ตัดไป

106.MS

วินขับ

ตัดไป

107.MS

ก้อยนั่ง

ตัดไป

108.CU

กระเป๋าเดินทางที่วางอยู่เบาะหลัง

ตัดไป

Insert

บรรยากาศข้างนอกจากมุมสูงให้เห็นสุวรรณภูมิ

ตัดไป

109.CU

มือเปลี่ยนเป็นเกียร์ว่าง

ตัดไป

110.LS

รถจอดอยู่ที่ลานจอดรถ

ตัดไป

111.MS

วินดับเครื่อง

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

112.MS

ก้อยพูดเสร็จและเดินออกประตูออกไป

ก้อย

“ไม่ต้องไปส่งหรอก”

ตัดไป

113.MS

วินนั่งอยู่คนเดียวในรถ Zoom ออก ไม่ก็ Dolly ออกด้วยรถอีกกันเปิดท้าย

ตัดไป

114.LS

ก้อยเดินไปลากกระเป๋าจะเข้าสนามบิน

ตัดไป

115.MS

วินนั่งในรถ นั่งสັกพັกก็ดึงกุญแจรถออกเปิดประตูออกมาและวิ่งออกไป

ตัดไป

116.LS

วินวิ่งเข้ามาหน้าประตูสนามบิน

ตัดไป

117.LS

วินวิ่งขึ้นบันไดเลื่อนมา

ตัดไป

118.LS

ก้อยลงบันไดเลื่อน

ตัดไป

119.LS

บันไดเลื่อนคลาดกัน โดยไม่เห็นกัน วินหันไปมองข้างล่างด้านอื่น ก้อยก้มลงทำอะไรก็ได้กับกระเป๋า

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

120.MS

ก้อยคูไฟล์บิน

ตัดไป

121.CU

ไฟล์บิน

ตัดไป

122.MS

วิ่งตามหาข้างบนและก้มตัวหนี้อยู่เหมือนหุคหาแล้ว

ตัดไป

123.MS

ก้อยลากกระเป่าเข้ามานั่งรอนั่งอยู่สักพักใหญ่ ก็มีเสียงเรียกขึ้นเครื่อง ก็นั่งสักพักและหันจะไป

ตัดไป

124.MS

วินยืนอยู่,มองก้อย

ตัดไป

125.MS

ก้อยมองวิน

ตัดไป

126.LS

ทั้ง 2 คนเดินหากัน

ตัดไป

127.MS

ก้อย

ตัดไป

128.MS

วินมองตาก้อย

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

129.LS

ก้อยค่อยๆปล่อยมือกับวิน และไปหยิบกระเป๋าตากไป

เฟด เอทท์

Insert

เครื่องบินขึ้น

ตัดไป

130.LS

วินยืนอยู่คนเดียว

ตัดไป

131.CU

วิน

ตัดไป

Act. 4 เจอกันScene 9 ก้อยกลับมา

สวนสาธารณะ / ตอนกลางคืน / วิน, ก้อย

154.CU

วิน (Dolly ออกมาจนเป็นภาพกว้างมากๆ) และวินหันมา

ตัดไป

155.LS

ก้อย

ตัดไป

156.LS

วินเดินมาหา ก้อย

ตัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

157.LS

ก้อยเดินมาหาวิน

ตัดไป

158.MS

ทั้ง2คนเดินมาหยุดตรงไฟและยืม

ตัดไป

159.CU

วินยืม

ตัดไป

160.CU

ก้อยยืม

ตัดไป

161.LS

วินกับก้อย

เฟด เอทท์

จบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การแยกองค์ประกอบของการถ่ายทำ (Script Breakdown)

เอกสารแยกย่อยบทถ่ายทำ (Script Breakdown Sheet) เป็นเอกสารรายงานความต้องการองค์ประกอบต่างๆ ของการถ่ายทำภาพยนตร์ในแต่ละฉาก ได้แก่ ตัวละคร ตัวประกอบ สถานที่ ถ่ายทำ อุปกรณ์ประกอบฉาก ฉากภายในหรือฉากภายนอก ฉากที่ต้องทำ เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย เทคนิคพิเศษ อุปกรณ์พิเศษ เป็นต้น ซึ่งจัดทำขึ้นจากบทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ เป็นการจัดระเบียบในการทำงานแต่ละฉากแต่ละวัน เพื่อให้มองเห็นขอบข่ายการทำงานขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**Script
Breakdown Sheet**

PRODUCTION: TITLE: ความสุขเพียงเล็กๆ **DIRECTOR:** โบนัส ไตรพอดิษฐ์ญา
SCENE: 1,6,7,10 **DATE** INT. / EXT. DAY. / NIGHT.
LOCATION: บ้าน , สวนสาธารณะ

Scene No.	Script page	Shot	Cast	Extras/Stunts	Wardrobe
1	1		ก้อย,วิน		ก้อย=เสื้อสีน้ำเงิน วิน=เสื้อยืดสีขาว
6	11		ก้อย,วิน		ก้อย=เสื้อสีน้ำเงิน วิน=เสื้อยืดสีขาว
10	21		ก้อย,วิน		ก้อย=เสื้อขาว วิน=เสื้อยืดดำ
7	15		ก้อย,วิน		ก้อย=เสื้อสีน้ำเงิน วิน=เสื้อยืดสีขาว
Prop กระเป๋าเดินทาง			Special Equipment		Vehicles / Animals
Make-up / Hair แต่งหน้าอ่อนๆ ธรรมชาติ			Special Effects		Production Notes

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Script

Breakdown Sheet

PRODUCTION: TITLE: ความสุขเพียงเล็กๆ DIRECTOR: โบนัส ไตรพฤติชัยญา

SCENE:3,5,8

DATE

INT. / EXT. DAY. / NIGHT.

LOCATION: ถนนข้าวสาร , เมอเกอร์คิง

Scene No.	Script page	Shot	Cast	Extras/Stunts	Wardrobe
3	6		ก้อย,วิน	คนขับ แท็กซี่	ก้อย=เสื้อสีน้ำเงิน วิน=เสื้อยืดสีขาว
4	7		ก้อย,วิน		ก้อย=เสื้อสีน้ำเงิน วิน=เสื้อยืดสีขาว
Prop			Special Equipment		Vehicles / Animals
Make-up / Hair แต่งหน้าอ่อนๆ ธรรมชาติ			Special Effects		Production Notes

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**Script
Breakdown Sheet**

PRODUCTION: TITLE: ความสุขเพียงเล็กๆ **DIRECTOR:** โบนัส ไตรพฤติชัยญา

SCENE:2 DATE INT. / EXT. DAY. / NIGHT.

LOCATION: ผับ

Scene No.	Script page	Shot	Cast	Extras/Stunts	Wardrobe
2	1		ก้อย, วิน		ก้อย=เสื้อสีน้ำเงิน วิน=เสื้อยืดสีขาว
Prop เบียร์			Special Equipment	Vehicles / Animals	
Make-up / Hair แต่งหน้าอ่อนๆ ธรรมชาติ			Special Effects	Production Notes	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**Script
Breakdown Sheet**

PRODUCTION: **TITLE:** ความสุขเพียงเล็กน้อย **DIRECTOR:** โบนิตา ไตรพฤทธิชัยญา
SCENE: 5,8 **DATE** **INT. / EXT. DAY. / NIGHT.**
LOCATION: รถ , สนามบินสุวรรณภูมิ

Scene No.	Script page	Shot	Cast	Extras/Stunts	Wardrobe
5	10		ก้อย,วิน		ก้อย=เสื้อสีน้ำเงิน
					วิน=เสื้อยืดสีขาว
8	18		ก้อย,วิน		ก้อย=เสื้อสีน้ำเงิน
					วิน=เสื้อยืดสีขาว
Prop นาฬิกาผู้ชาย / โทรศัพท์มือถือ			Special Equipment		Vehicles / Animals
Make-up / Hair แต่งหน้าอ่อนๆ ธรรมชาติ			Special Effects		Production Notes

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 การจัดงบประมาณในการสร้างภาพยนตร์ (Budget)

เอกสารแสดงงบประมาณการสร้างภาพยนตร์ (The Budget Form) เป็นการจัดการรวมสรุปยอดการถ่ายทำภาพยนตร์ เริ่มต้นตั้งแต่ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ เพื่อสรุปค่าใช้จ่ายทั้งหมด นับตั้งแต่ขั้นตอนแรกจนถึงขั้นตอนสุดท้ายเสร็จออกมาเป็นผลงานที่สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Budget

Title: ความสุขเพียงเล็กๆ			
Director: โบนัส ไตรพฤติธัญญา			
Date Prepare:			
Description	Unit Price	Quantities	Total
Pre-Production			
อุปกรณ์ประกอบฉาก - เบียร์	500		500
ค่าเดินทางติดต่oprะสานงาน	1000		1000
Production			
ค่าเดินทาง	470:1	4 วัน	1,880
ค่าสถานที่	500:1	3 วัน	1,500
ค่าอาหารอื่นๆ	2000		2,000
	3000		3,000
Post-Production			
-	-	-	-
Grand Total			9,880

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 การคัดเลือกนักแสดง

การคัดเลือกนักแสดงเป็นการทำางเบื้องต้นของการถ่ายทำภาพยนตร์ซึ่งทำให้เราได้เห็นรูปร่างหน้าตาของตัวละครที่เราได้ปั้นแต่งขึ้นมาจากบทภาพยนตร์ สิ่งแรกที่เราให้ความสำคัญคือ รูปร่างหน้าตาและบุคลิกภายนอก เพื่อความคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกับตัวละคร ขั้นต่อไปคือสำรวจดูการแสดงโดยพิจารณาจากการแสดงออก น้ำเสียง ความเป็นธรรมชาติ และความสามารถทางการแสดง

ขั้นตอนในการคัดเลือกนักแสดงมีดังต่อไปนี้

1.การพิจารณาลักษณะทางกายภาพ (Physical Self) เป็นหลักเกณฑ์เบื้องต้นที่ใช้ในการพิจารณานักแสดงที่จะเข้ามารับบทบาทตัวละครตามบทภาพยนตร์ ในด้านลักษณะภายนอกทั้งรูปร่างหน้าตาและบุคลิกภายนอกโดยรวมเป็นส่วนที่ต้องนำมาประกอบกัน เนื่องจากนักแสดงที่จะต้องมารับบทเป็นก๊อยหรือวินจะต้องมีวัยและอายุให้เหมาะสมกับตัวละคร ก๊อยจะต้องมีบุคลิกภาพเป็นตัวของตัวเองสูง มั่นใจไม่ใช่สาวหวาน

2.การทดสอบบท (Audition) เป็นขั้นตอนต่อจากการพิจารณาทางกายภาพ ซึ่งเป็นการลงลึกขั้นตอนการทดสอบ เพื่อที่จะพิจารณานักแสดงที่เราคัดเลือกมานั้น มีความสามารถที่จะสวมบทบาทนั้นๆ ได้หรือไม่ การทดสอบบทเริ่มจากการนัดหมายเพื่อมาพบกันได้สวมใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับบทจริงๆ เพื่อดูว่าเหมาะสมหรือไม่และจึงเริ่มทดสอบบทต่อไป การทดสอบบทเริ่มด้วยการอธิบายถึงตัวละครอย่างคร่าวๆ ให้นักแสดงได้นึกภาพตามถึงบทบาทเบื้องต้นที่จะทดสอบเขา จากนั้นจึงใช้เวลาในการอ่านบทภาพยนตร์ทั้งหมดก่อน และจึงเริ่มทดสอบบทเป็นบางส่วน โดยเลือกเอาช่วงที่มีการเน้นในเรื่องของการสนทนาเป็นหลักและสังเกตความเป็นธรรมชาติในการแสดง

3.การซ้อมบท (Rehearsal) การซ้อมบทให้นักแสดงนั้นแท้จริงแล้วควรจะทำการฝึกซ้อมกันก่อนที่จะมีการถ่ายทำภาพยนตร์ ทั้งนี้เพื่อให้นักแสดงได้พัฒนาการในบทบาทการแสดงที่เขาได้รับเพิ่มมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มความสนิทสนมคุ้นเคยกันระหว่างนักแสดงด้วยกันเองหรือนักแสดงกับผู้กำกับ ซึ่งจะส่งผลให้การถ่ายทำเป็นไปอย่างราบรื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting Sheet

Title: ความสุขเพียงเล็กๆ
Director: โบนัส ไตรพฤตมิธัญญา รหัส 47020391
 สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
Character: ก้อย

ชื่อ: สศิอนงค์ บุญศิริ
 เชื้อชาติ: ไทย
 สัญชาติ: ไทย
 ศาสนา: พุทธ
 ส่วนสูง: 171 ซม.
 น้ำหนัก: 48 กก.
 วันเกิด: 12/02/2535
 อายุ: 20 ปี

ภาพที่ 4.1 ภาพนักแสดง ก้อย

เบอร์โทรศัพท์: 081-408-8382

e-mail:

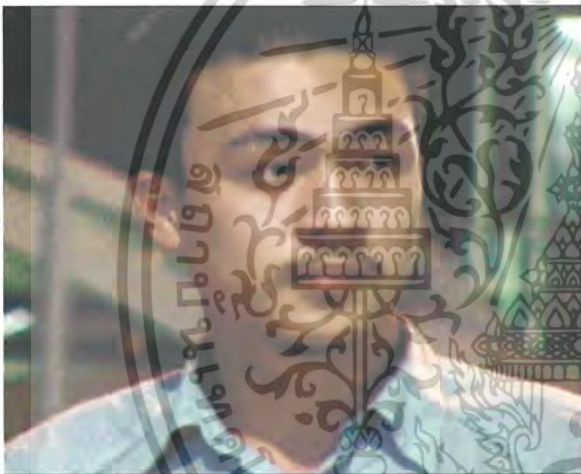
ที่อยู่: ซอยโชคชัย4

ถ.ลาดพร้าว กทม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting Sheet

Title: ความสุขเพียงเล็กๆ
Director: โบนัส ไตรพฤติธัญญา รหัส 47020391
 สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
Character: วิน

ชื่อ: สรรเพชร โกมุก
 เชื้อชาติ: ไทย
 สัญชาติ: ไทย
 ศาสนา: พุทธ
 ส่วนสูง: 170 ซม.
 น้ำหนัก: 72 กก.
 วันเกิด: 22 / 08 / 2519
 อายุ : 31 ปี

ภาพที่ 4.2 ภาพนักแสดง วิน

เบอร์โทรศัพท์: 083-912-2184

e-mail: _____

ที่อยู่: 52 อ.พระประแดง

ต.พระประแดง สป.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายตัวละคร (Costume Design)

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของภาพยนตร์มีบทบาทสำคัญต่อไปนี้

1. บ่งบอกยุคสมัยของเรื่อง เรื่องราวในภาพยนตร์เป็นเรื่องราวช่วงหนึ่งของประวัติศาสตร์ชีวิตมนุษย์ทำให้ผู้ชมรับรู้ถึงทัศนคติ ค่านิยมและพฤติกรรมต่างๆของตัวละครในเรื่องนั้น เราต้องให้ข่าวสารแก่คนดู ดังนั้นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายจึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างเสริมเรื่องราวของยุคสมัยให้เกิดขึ้น

2. บอกอารมณ์โทนของเรื่อง สิ่งที่ซ่อนเร้นมองผิวเผินอยู่ในเครื่องแต่งกายนั้น ที่จริงแล้วเป็นความตั้งใจบางประการที่จงใจเพื่อส่งเสริมวัตถุประสงค์ของภาพที่จะแสดงความจริงไปควบคู่กับ ทัศนียภาพที่เกิดขึ้น ส่วนหนึ่งคือ ต้องการบอกอารมณ์ของเหตุการณ์ในฉากนั้นๆหรือทั้งเรื่อง อีกส่วนคือบอกโทนของภาพยนตร์ การใช้สี เส้นและลวดลายมาประกอบในเครื่องแต่งกายนั้นสร้างอารมณ์ได้หลากหลาย เช่น โทนสีหม่นทึมจะแสดงออกถึงเหตุการณ์ที่เศร้าหมอง สีฉูดฉาดแสดงถึงความสดใสรุ่งเรืองหรือใช้ลวดลาย ลายเส้นหรือสีที่ตัดกันแสดงความรู้สึกขัดแย้ง เป็นต้น

3. บอกถึงบุคลิกตัวละคร เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายสามารถถ่ายทอดบุคลิกภาพและอุปนิสัยของตัวละคร การกำหนดเครื่องแต่งกายนั้นอาจจะสร้างให้มีเอกลักษณ์ประจำตัวเพื่อให้คนดูจดจำหรือให้ตัวละครเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเลยก็ได้ เพื่อให้คนดูเห็นถึงพัฒนาไปในทางใดทางหนึ่งของตัวละครทั้งหมดนั้นก็แล้วแต่จุดประสงค์ในการนำเสนอของผู้กำกับตัวละคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.3-4.4 เครื่องแต่งกายของตัวละคร ก้อย

ก้อยเป็นผู้หญิงอายุประมาณ 20 กว่าๆ แต่งตัวไม่แพ้นักจัดมาก ค่อนข้างธรรมดา เสื้อตัวกางเกงยีนส์ โทนสีก็จะออกเรียบง่าย โทนสีดำ เทา ขาว น้ำเงิน ไม่ดูฉูดฉาดเหมือนวัยรุ่นทั่วไป ส่วนอีกช่วงวัยตอนที่ก้อยกลับมาอาจจะดูดีขึ้นนิดหน่อย ดูเป็นผู้ใหญ่หน่อย ดูเริ่มแต่งตัวเป็นแต่ก็ยังคงความเรียบง่ายอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.5-4.6 เครื่องแต่งกายของตัวละคร วิน

วินเป็นผู้ชายอายุประมาณ 20 กว่าๆ เป็นหนุ่มเซอร์ๆอาร์ติส วินใส่เสื้อยืดกางเกงยีนส์ โทนสีเรียบง่าย รองเท้าผ้าใบ ตอนจบเสื้อยืดแสดงถึงความเป็นผู้ใหญ่ขึ้น ใช้สีโทนเย็น เสื้อยืด แต่ก็ยังคงดูเป็นชุดจำลองในแบบของวิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6 สํารวจคนหาที่ถ่ายทำภาพยนตร์ (Location)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ส่วนใหญ่จะใช้สถานที่จริงและจัดฉากบ้างให้เหมือนจริงเพื่อเพิ่มความสวยงาม แต่ส่วนใหญ่จะใช้สถานที่จริงทั้งหมดและมีการตกแต่งเพิ่มเพื่อสมจริงยิ่งขึ้น หรือเพิ่มความสวยงามของฉากนั้นๆ แต่ก็มีส่วนจัดฉาก 2 ฉากให้เหมือนเป็นสถานที่เดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพยนตร์เรื่องนี้แบ่งออกเป็นฉากต่างๆ ดังนี้

ฉากสวนสาธารณะ

สวนสาธารณะนี้เป็นสถานที่เปิดโล่งดูสบายๆ เนื่องจากพื้นที่นี้มีตึกล้อมรอบและเป็นพื้นที่ที่กว้างมากจึงทำให้สามารถถ่ายมุมกว้างมากๆ ได้ โดยให้เห็นตึกภายในกรุงเทพได้โดยรอบ

ภาพที่ 4.7 ภาพสวนสาธารณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่สนามบินสุวรรณภูมิ

สนามบินสุวรรณภูมิสถานที่นี้เป็นสถานที่ที่เต็มไปด้วยคนมากมายจึงทำให้เป็นปัญหาว่าจะทำยังไงให้ตัวละครก้อยเด่นขึ้นมาจากผู้คน จึงให้นักแสดง Acting ต่างจากผู้คนส่วนใหญ่ เช่น ให้นักแสดงวิ่งสวนจากผู้คนกลุ่มใหญ่มา พวกเขาเดินไปนักแสดงเดินมา และรับหน้านักแสดงบ้าง หรือฉากที่ต้องขึ้นบันไดเลื่อนมาก็ให้นักแสดงวิ่งขัดแย้งกับผู้คนที่ยืนอยู่เฉยๆ เรื่องโทนสีของเสื้อผ้าก็จะเน้นไม่ให้สีฉูดฉาดเกินไปให้ใช้เน้นสีขาว เทา ดำ ซึ่งผู้คนที่นั่นส่วนใหญ่ก็จะใส่สูทหรือเสื้อผ้าโทนขาว ดำ เทาอยู่แล้ว โทนมืดของแสงก็ต้องการให้แสงจ้าๆหน่อย ซึ่งทั้งหมดนี้ก็ได้ตามต้องการและดูสมจริง

ภาพที่ 4.8-4.13 ภาพที่สุวรรณภูมิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากภายในผับ

ฉากนี้จะเน้นเป็นผับตอนกลางคืนที่ไม่ต้องหามากแต่มีการตกแต่งที่ดี เพราะเนื่องจากผับนี้อยู่ที่ตรอกข้าวสาร ผับจะเป็นผับกึ่งผับกึ่งร้านอาหารไม่ใช่ผับที่มีฟลอร์เต้นรำ บรรยากาศของผับจะเป็นแบบสบายๆทั่วไปไม่มีคจนเกินไป สามารถคุยกันได้ในผับ

ภาพที่ 4.14-4.15 ภาพภายในผับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากภายในเบอร์เกอร์คิง

เนื่องจากจะเลือกร้านอาหารสักอย่างให้พระเอกกับนางเอกคุยกันก็อยากจะได้เป็นร้านอาหาร ฟาสต์ฟู้ด เนื่องจากจะสื่อถึงความสัมพันธ์ของ2คนในช่วงเวลานั้น คือเจอกันเร็วและสำเร็จรูป เหมือนคนทั่วไปที่บังเอิญเจอกันตามผับบาร์ ก็เหมือนกินอาหารฟาสต์ฟู้ดและที่เลือกเบอร์เกอร์คิงเพราะเนื่องจากเป็นสถานที่ที่อยู่ใจกลางตรอกข้าวสารแล้วยังเป็นร้านที่มีโทนสีสวย เป็นร้านไม้ ออกแนวสบายๆ

ภาพที่ 4.16-4.18 ภาพภายในเบอร์เกอร์คิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7 เอกสารการนัดเรียกตัวนักแสดง (Call Sheet)

ในช่วงท้ายของการเตรียมงานถ่ายทำภาพยนตร์ เอกสารนัดเรียกตัวนักแสดงควรจะทำขึ้นมาเพื่อเป็นการยืนยันและนัดหมายกำหนดการถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งมีการกำหนดชื่อและนักแสดงที่จะเข้าฉากจากที่จะถ่ายทำ วัน เวลาและสถานที่ เพื่อความเข้าใจถูกต้องตรงกันทุกฝ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Call Sheet

PRODUCTION NO:
DATE:
TITLE: ความสุขเพียงเล็กๆ

DIRECTOR: โบนัส ไตรพฤทธิชัยญา

LOCATION: สวนสาธารณะ,บ้านก้อย

TIME: 17.00-23.00

Asst.Director
Production Manager
Shooting Call

CAST / TALENT	In Make-up	In Wardrobe	On Set	Set / Location / Scenes
ก้อย วิน	18.00		18.30	สวนสาธารณะ / SC.1,6,10
ก้อย วิน	21.00		21.30	บ้านก้อย / SC.7

CREW CALLS

CREW	NAME	CONTACT	CREW	NAME	CONTACT
Director	โบนิตา	086-3312344	Asst.Director1	วีระยา	081-4847776
Continuity	โบนิตา	081-4847776	Prod.Manager		
Cameraman	จักรี	086-5655068	Asst.Camera	วีระยา	081-4847776
Grips	โบนิตา	086-3312344			
Prod.Design	โบนิตา	086-3312344	Set Design	โบนิตา	086-3312344
Prop	ชนากานต์	081-5678140	Costume Design	โบนิตา	0863312344
Make-up Artist	ชนากานต์	081-5678140			
			Boom		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Call Sheet

PRODUCTION NO:

DATE:

TITLE: ความสุขเพียงเล็กๆ

DIRECTOR: โบนัส ไตรพฤติรัชญา

LOCATION: ฝับ

TIME: 11.00-14.00

Asst.Director

Production Manager

Shooting Call

CAST / TALENT	In Make-up	In Wardrobe	On Set	Set / Location / Scenes
ก้อย วิน	11.00		11.30	ฝับ / SC.2

CREW CALLS

CREW	NAME	CONTACT	CREW	NAME	CONTACT
Director	โบนัส	086-3312344	Asst.Director1	วีระยา	081-4847776
Continuity	โบนัส	081-4847776	Prod.Manager		
Cameraman	จักรี	086-5655068	Asst.Camera	วีระยา	081-4847776
Grips	โบนัส	086-3312344			
Prod.Design	โบนัส	086-3312344	Set Design	จักรี	086-5655068
Prop	โบนัส	086-3312344	Costume Design	โบนัส	0863312344
Make-up Artist	ชนากานต์	081-5678140			
			Boom		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Call Sheet

PRODUCTION NO:

DATE:

TITLE: ความสุขเพียงเล็กๆ

DIRECTOR: โบนัส ไตรพลดิษฐ์ญา

LOCATION: สุวรรณภูมิ,ในรถ

TIME: 05.30-10.00 / 16.00-19.00

Asst.Director

Production Manager

Shooting Call

CAST / TALENT	In Make-up	In Wardrobe	On Set	Set / Location / Scenes
ก้อย วิน	16.00		16.30	สุวรรณภูมิ / SC.8
ก้อย วิน	05.30		06.30	ในรถ / SC.5,8

CREW CALLS

CREW	NAME	CONTACT	CREW	NAME	CONTACT
Director	โบนัส	086-3312344	Asst.Director1	วีระยา	081-4847776
Continuity	โบนัส	081-4847776	Prod.Manager		
Cameraman	วีระยา	081-4847776	Asst.Camera	โบนัส	086-3312344
Grips	โบนัส	086-3312344			
Prod.Design	โบนัส	086-3312344	Set Design	โบนัส	086-3312344
Prop	กำพล	0815678140	Costume Design	โบนัส	0863312344
Make-up Artist	ชนากานต์	081-5678140			
			Boom		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Call Sheet

PRODUCTION NO:
DATE:
TITLE: ความสุขเพียงเล็กๆ

DIRECTOR: โบนัส ไตรพฤติธัญญา

LOCATION: ตrokerข้าวสาร,เบอร์เกอร์คิง

TIME: 19.00-01.30

Asst.Director
Production Manager
Shooting Call

CAST / TALENT	In Make-up	In Wardrobe	On Set	Set / Location / Scenes
ก้อย วิน	19.00		19.30	เบอร์เกอร์คิง / SC.4
ก้อย วิน	22.00		22.30	ตrokerข้าวสาร / SC.3

CREW CALLS

CREW	NAME	CONTACT	CREW	NAME	CONTACT
Director	โบนัส	086-3312344	Asst.Director1	วีระยา	081-4847776
Continuity	โบนัส	081-4847776	Prod.Manager		
Cameraman	วีระยา	081-4847776	Asst.Camera	โบนัส	086-3312344
Grips	โบนัส	086-3312344			
Prod.Design	โบนัส	086-3312344	Set Design	โบนัส	086-3312344
Prop	ชนากานต์	0815678140	Costume Design	โบนัส	0863312344
Make-up Artist	ชนากานต์	081-5678140			
			Boom		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

งานการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

หลังจากขั้นตอนการจัดเตรียมงานและการวางแผนการถ่ายทำก็จะเข้าสู่ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งขั้นตอนนี้จะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยด้วยกัน เช่น การเตรียมงาน ทีมงาน และการแบ่งแยกหน้าที่การรับผิดชอบอย่างชัดเจน ควรจัดสรรหน้าที่ให้เหมาะสมกับความถนัดของบุคลากรและต้องคิดอย่างรอบคอบเสียก่อน

ในการเตรียมงานในขั้นตอนนี้จะเกี่ยวข้องกับอุปกรณ์ได้แก่ อุปกรณ์กล้องและอุปกรณ์ไฟ การเคลื่อนย้ายอุปกรณ์ การตรวจสอบอุปกรณ์ว่าครบถ้วนและสมบูรณ์ต่อการใช้งานหรือไม่

ขั้นตอนของการถ่ายทำภาพยนตร์อาจแบ่งได้ 2 ส่วนด้วยกัน ดังนี้

1. ฉากภายนอก ฉากภายนอกได้แก่ ฉากที่ถนนตรอกข้าวสาร และสวนสาธารณะ ปัญหาในการถ่ายทำที่พบคือ ปัญหาเรื่องเสียง และแสง ที่มักจะมีเสียงบรรยากาศแทรกเข้ามามากเกินไป เนื่องจากสถานที่ที่ถ่ายทำอยู่ใจกลางกรุงเทพฯ ทำให้มีเสียงรุดตงแทรกเข้ามาอยู่ตลอดเวลาจึงไม่อาจอัดเสียงตัวละครได้ การแก้ปัญหาคือการใช้ไมโครโฟน แต่ก็มีปัญหาตรงบางช่วงของการอัดเสียงก็ชัดบางทีก็ดังเกินไปจนเสียงแตก และช่วงที่ถ่ายทำจะเป็นช่วงหน้าหนาวแต่เป็นช่วงที่บางวันก็ฝนตกเป็นช่วงบรรยากาศไม่ดี ทำให้ฉากขบรถไปสุวรรณภูมิแสงไม่สวยเท่าที่ควรเพราะมีเมฆมาก ท้องฟ้าไม่สวย และทำให้ถ่ายช่วงพระอาทิตย์ขึ้นไม่เห็นพระอาทิตย์เพราะเนื่องจากพระอาทิตย์มาบัง และอีกปัญหาหนึ่งคือเรื่องแสง เนื่องจากตอนถ่ายทำนอกสถานที่ไม่สามารถจัดไฟได้จึงทำให้มืดเกินไป จึงต้องหามุมที่มีไฟบ้างและเบ้าที่แสงเข้าหน้าตัวละคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

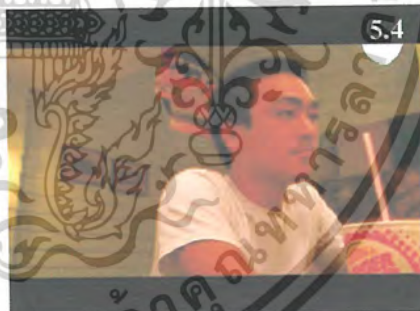

ภาพที่ 5.1 ตัวอย่างภาพที่ถนนตรอกข้าวสาร

ภาพที่ 5.2 ฉากสวนสาธารณะ

2. ฉากภายใน ฉากภายในได้แก่ ฉากในปั๊มน้ำมันและฉากในเบอร์เกอร์คิง ฉากในปั๊มน้ำมันไม่สามารถถ่ายในเวลาร้านเปิดได้เนื่องจากจะต้องมีการจัดแสงและต้องเก็บเสียงตัวละคร เพราะถ้าถ่ายเวลาที่ร้านเปิดก็จะทำให้มีเสียงเพลงเสียงดังมารบกวนและห้ามจัดไฟ จึงต้องถ่ายตอนเช้าก่อนร้านเปิด ทำให้ต้องถ่ายร้านที่เป็น in door เท่านั้นเพื่อจะได้ปิดร้านมืดและจัดไฟแทน ฉากเบอร์เกอร์คิง ภายในร้านแสงสวยอยู่แล้วจึงถ่ายมาได้สวยงาม

ภาพที่ 5.3-5.6 ฉากภายในเบอร์เกอร์คิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1 งานกำกับการแสดง (Acting)

การซ้อมบทรให้นักแสดง

ในขั้นตอนการซ้อมบทรให้นักแสดงเพื่อให้นักแสดงเข้าใจถึงบุคลิก ลักษณะของตัวละคร ก่อนที่จะเริ่มการถ่ายทำจริง เพื่อให้มีความสมจริงและเป็นไปตามที่ต้องการ ในการถ่ายทำภาพยนตร์ เรื่องนี้มีการซ้อมบทรให้นักแสดง โดยขั้นตอนแรกนั้นได้ให้บทภาพยนตร์กับนักแสดงเพื่อลองไปอ่าน และตีความออกมาอย่างที่นักแสดงเข้าใจ แล้วจึงนำมาพูดคุยกันเพื่อปรับความเข้าใจให้ตรงกัน แล้วจึง นัดหมายนักแสดงมาพบกันก่อนถ่ายทำแต่ก็เพียงแค่นี้ครั้ง เพราะนักแสดงหญิงไม่ค่อยที่จะมีเวลา มากนักเนื่องจากต้องเรียนและทำงานส่งโปรเจก และตอนเย็นก็ต้องทำงานพิเศษจึงนัดมาซ้อมบทรได้ เพียงครั้งเดียว

BLOCK SHOT

การ BLOCK SHOT มีความสำคัญต่อการถ่ายทำเนื่องจากการลดปัญหาในการถ่ายทำ และ รู้ถึงความเหมาะสมระหว่างบทภาพยนตร์และสถานที่ถ่ายทำ ในการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้การ BLOCK SHOT ค่อนข้างมีปัญหาเนื่องจากนักแสดงหญิงไม่ค่อยมีเวลา เวลาค่อนข้างน้อยเพราะต้องไป เรียนทุกวันและทำโปรเจก จึงไม่สามารถนัดมาร่วม BLOCK SHOT กับนักแสดงท่านอื่นได้และด้วย เวลาที่ได้ในการขอใช้สถานที่ กระจบวันไว้ในการขอถ่ายทำจึงต้องไป BLOCK SHOT กันวันถ่ายทำ ภาพยนตร์เลย

การแสดงในสถานที่การถ่ายทำ

เนื่องจากการทำงานมีปัญหาในการ BLOCK SHOT จึงทำให้ต้องมาเสียเวลาในการถ่ายทำจริง แต่เนื่องจากนักแสดงได้อ่านบทภาพยนตร์และเข้าใจในระดับหนึ่งแล้ว ด้านการกำกับนักแสดงจึงไม่ ค่อยเป็นปัญหา

งานกำกับการแสดงแบ่งหน้าที่ต่างๆออกได้ดังนี้

1. ผู้กำกับภาพยนตร์

โบนิตา ไตรพฤติชญญา ทำหน้าที่ผู้กำกับภาพยนตร์และเป็นผู้ควบคุมการแสดงของนักแสดงว่าใช้ได้หรือไม่ในฉากนั้นๆ

2. ผู้ช่วยผู้กำกับ

วีระยา สันติพงษ์สุภกร เป็นผู้ช่วยเหลือในการจัดการปัญหาต่างๆที่ผู้กำกับดูแลไม่ทั่วถึง ทั้งยังให้คำปรึกษาและเสนอแนะในมุมมองที่ต่างออกไป

3. กำกับการแสดง

ชนากานต์ มังคลังกุล เป็นผู้กำกับการแสดง อธิบายบทในฉากนั้นๆให้แก่นักแสดง

5.2 งานจัดฉาก (Setting)

งานจัดฉากแบ่งความรับผิดชอบต่างๆออกได้ดังนี้

1. ผู้กำกับศิลป์ (Art director)

โบนิตา ไตรพฤติชญญา เป็นผู้กำกับศิลป์ซึ่งดูแลในส่วนของภาพรวมในฉากนั้น ให้เกิดความสอดคล้องและเข้ากับบทภาพยนตร์

2. ผู้ดูแลอุปกรณ์ประกอบฉาก (Prop master)

โบนิตา ไตรพฤติชญญา มีหน้าที่จัดเตรียมอุปกรณ์ประกอบฉากและจัดเก็บให้เกิดความสวยงามและเข้ากับบรรยากาศของเรื่อง

3. ผู้ดูแลเครื่องแต่งกาย (Wardrobe)

โบนิตา ไตรพฤติชญญา มีหน้าที่จัดเตรียมเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของนักแสดง เพื่อให้เข้ากับเรื่องและความต่อเนื่องด้วย

4. ผู้ดูแลการแต่งหน้า (Make up)

ชนากานต์ มังคลังกุล มีหน้าที่ดูแลหน้าตาเครื่องสำอางค์ของนักแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 งานถ่ายทำภาพยนตร์ (Cinematography)

งานถ่ายทำภาพยนตร์แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบต่างๆออกได้ดังนี้

1.ผู้กำกับภาพยนตร์ (Director of photography)

โบนิตา ไตรพลดิษฐ์ญา เป็นผู้ถ่ายทอดเรื่องราวจากบทภาพยนตร์ออกมาเป็นภาพ มีหน้าที่ดูแลภาพรวมของภาพยนตร์และการกระจายงานออกไปยังส่วนต่างๆของกองถ่ายภาพยนตร์

2.ผู้ถ่ายภาพ (Operative camera)

จักรี รัตนอนันต์ มีหน้าที่ถ่ายภาพ ควบคุมการทำงานของกล้อง การหามุมกล้อง และการจัดองค์ประกอบของภาพให้มีความหมายไปในทางเดียวกับบทภาพยนตร์

3.ผู้ช่วยถ่ายภาพ (Assistant camera)

วีระยา สันติพงศ์สุภกร มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ถ่ายภาพ การจัดการเปลี่ยนระดับของขาตั้งกล้อง การเคลื่อนย้ายกล้องและอุปกรณ์อื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 การจัดการกองถ่าย (Production Management)

สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ เนื่องจากสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์นั้นเป็นสถานที่ที่ห่างไกลกัน จึงต้องเสียเวลาการเดินทางและเนื่องจากเวลาที่สามารถถ่ายทำนั้น จะเป็นเวลาที่ใกล้เคียงกันหมด จึงจำเป็นต้องจัดสรรวันและเวลาถ่ายทำให้ดี ส่วนสถานที่ถ่ายทำนั้นจะเป็นสถานที่สาธารณะทั้งหมดจึงสามารถถ่ายทำได้โดยไม่จำกัดเวลา แต่ถ้าเป็นสถานที่ภายในผับจำเป็นต้องขอสถานที่และต้องกำหนดเวลาที่แน่นอน และต้องเสียค่าสถานที่ จึงจำเป็นต้องกำหนดการถ่ายให้ดีเพื่อประหยัดงบประมาณ

อาหาร เนื่องจากจำนวนทีมงานและนักแสดงมีเพียง 5-6 คนในแต่ละวัน ข้าพเจ้าจึงกำหนดเวลาพักกอง แล้วไปรับประทานอาหารที่อยู่ละแวกนั้นได้

การเดินทางและการนัดหมาย เนื่องจากสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์นั้นเป็นสถานที่ที่ไกลกันจึงต้องเสียเวลาการเดินทาง จึงต้องนัดหมายนักแสดงก่อนกำหนด 1-2 ชั่วโมงเป็นอย่างน้อย

5.5 การบันทึกเสียงภาพยนตร์ (Sound recorder)

เสียงเป็นส่วนใหญ่อำคัญยิ่งในภาพยนตร์ทุกเรื่องที่มีบางครั้งกลับดูมองข้ามไป สามารถแยกประเภทของเสียงได้ดังต่อไปนี้

1. เสียงบรรยากาศ (Ambience)

เสียงบรรยากาศถือเป็นเรื่องสำคัญถือเป็นเรื่องสำคัญมากสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์ เพราะหากว่าถ้าปราศจากเสียงพื้นหลังที่ช่วยเชื่อมประสานระหว่างฉากและเสียงจะว่างลง เสียงที่ขาดหายไปนี้จะทำให้คนดูรู้สึกขาดความต่อเนื่อง สำหรับภาพยนตร์เรื่องนี้สถานที่ถ่ายทำส่วนใหญ่เป็นสถานที่สาธารณะและมักจะมีเสียงรบกวน จึงต้องอัดเสียงพูดและเสียงบรรยากาศแยกกันทีละครั้งเพราะในขั้นตอนการตัดต่อจะสามารถลดเสียงบรรยากาศลงได้

2. เสียงประกอบ (Sound effects)

การใช้เสียงประกอบคือการยึดเอาภาพเป็นหลักและนำเอาเสียงมาใส่ให้เข้ากับภาพ เสียงประกอบสามารถนำมาใส่ได้ในหลายรูปแบบทั้งเสียงที่เลียนแบบธรรมชาติและเสียงสังเคราะห์ ซึ่งเสียงสังเคราะห์นั้นสามารถมีหลายแบบให้เลือก ส่วนในภาพยนตร์เรื่องนี้เสียงประกอบบางเสียงเช่น นกร้องในตอนเช้า ก็ใช้เป็นเสียงสังเคราะห์ขึ้น ซึ่งเสียงที่ได้มีความสมบูรณ์และมีความชัดเจน โดยที่ไม่ต้องไปอัดเสียงจากเสียงจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-production)

การตัดต่อลำดับภาพ

การตัดต่อเริ่มจากการพิจารณาภาพยนตร์เรื่องนั้นๆว่าเป็นภาพยนตร์แนวใด มีเนื้อหาสาระแบบใด ไหน เมื่อรู้แนวทางการเล่าเรื่องซึ่งในแต่ละฉากต้องทำความเข้าใจว่าต้องการจะสื่อความหมายแบบใด นอกจากนั้นแล้วการใช้เทคนิคบางอย่างในการเชื่อมภาพก็มีผลสำคัญในการสร้างอารมณ์แก่ภาพยนตร์อีกด้วย

6.1 การตัดต่อลำดับภาพหยาบ (Rough cut)

การตัดต่อลำดับภาพแบบหยาบเป็นการจัดวางเรียงภาพและเสียงไปตามลำดับบทภาพยนตร์เพื่อดูและตรวจทานเรื่องราวทั้งหมด ดูความเหมาะสมว่าส่วนใดควรเก็บไว้ ส่วนใดควรตัดออก และทำการถ่ายซ่อมเพิ่มเติม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

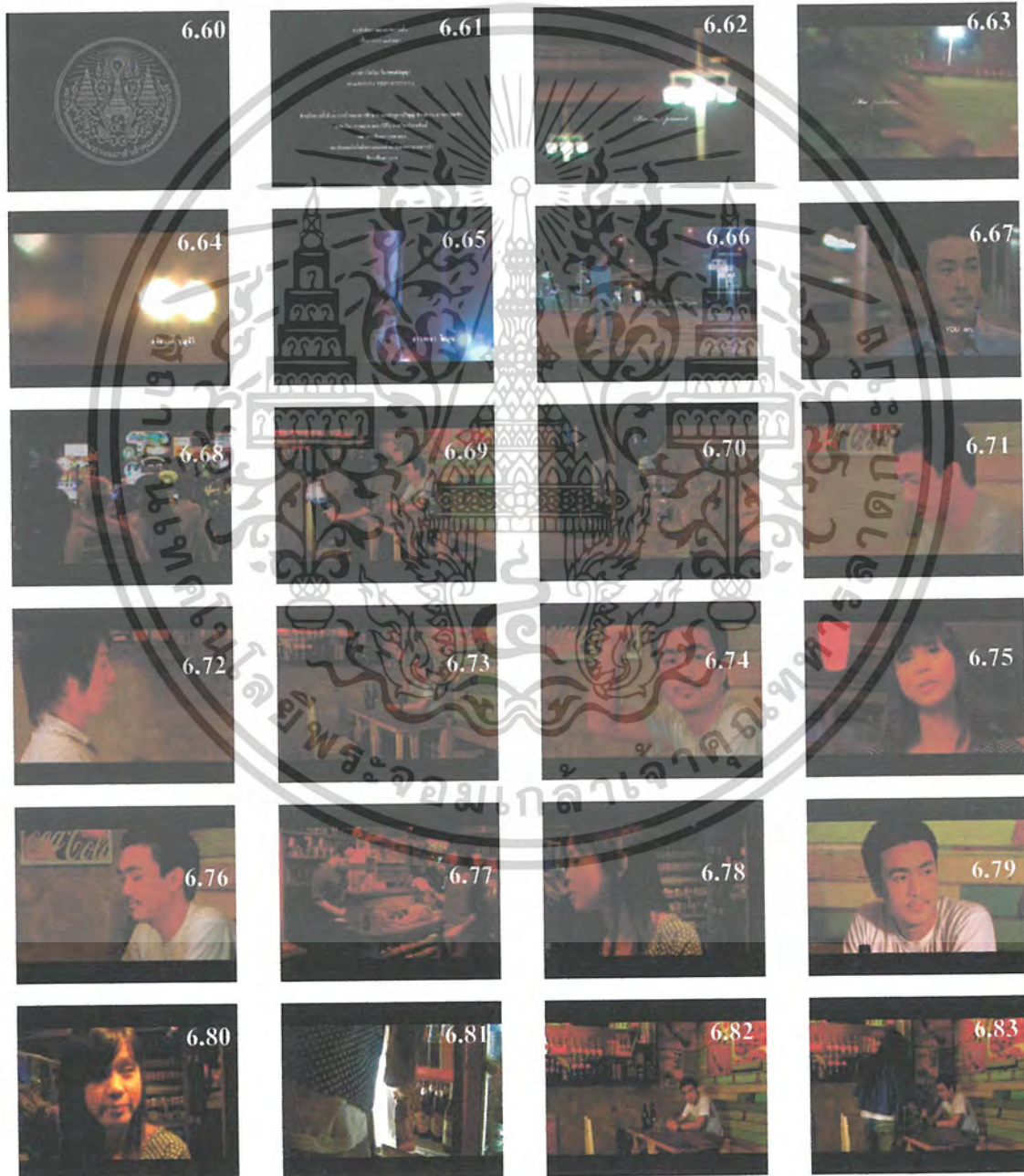

ภาพที่ 6.1-6.59 ภาพตัวอย่างการลำดับภาพหยาบ (Rough cut)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 การตัดต่อลำดับภาพละเอียด (Fine cut)

การตัดต่อในขั้นสุดท้ายนั้นเป็นการตัดต่อลำดับเรื่องราวโดยละเอียด โดยให้ความสำคัญกับทุกสิ่งทุกอย่างในภาพยนตร์ รวมถึงการเพิ่มเติมหรือถอดเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และลงตัวมากที่สุด ขั้นตอนนี้ผู้กำกับมีความสำคัญในการควบคุมและชี้แจง เนื่องจากผู้กำกับเป็นผู้เห็นเหตุการณ์และภาพรวมของภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.60-6.160 ภาพตัวอย่างการตัดต่อลำดับภาพละเอียด (Fine cut)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3 การตัดต่อลำดับเสียง (Sound post-production)

เสียงที่ใช้ในภาพยนตร์ ประกอบไปด้วยเสียงต่างๆมากมาย เช่น เสียงประกอบ เสียงดนตรี เสียงคำร้อง และเสียงสนทนา เสียงประกอบทำให้ภาพยนตร์ดูสมจริงและเป็นธรรมชาติยิ่งขึ้น แต่เสียงที่นำมาใช้ต้องสอดคล้องกับภาพที่เสนอด้วย การสร้างเสียงให้ดูสมจริงไม่จำเป็นต้องบันทึกในขณะที่ถ่ายทำภาพยนตร์ อาจใช้สิ่งของอื่นเลียนเสียงให้ดูน่าเชื่อถือได้

นอกจากจะใช้เสียงประกอบในการช่วยให้ภาพดูสมจริงแล้ว เสียงประกอบยังช่วยบอกถึงสถานที่โดยไม่จำเป็นต้องเห็นบรรยากาศทั้งหมด เช่น ได้ยินเสียงเตรรถก็สามารถรู้ได้ทันทีว่าเป็นถนน บางครั้งเสียงประกอบยังช่วยทำหน้าที่เชื่อมฉากต่างๆเข้าด้วยกันอีกด้วย ทำให้จินตนาการของผู้ชมไม่ขาดตอน

เสียงดนตรี

เสียงดนตรีเป็นส่วนสำคัญในภาพยนตร์แทบทุกเรื่องไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์บันเทิง ภาพยนตร์โฆษณา หรือภาพยนตร์สารคดี ต้องอาศัยดนตรีเข้ามาเป็นองค์ประกอบในการเดินเรื่อง และเพื่อสร้างบรรยากาศ ในภาพยนตร์เรื่อง “ความสุขเพียงเล็กๆ” มีการใช้เพลงประกอบที่เป็นเพลงหลัก 1 เพลง นั่นคือเพลง “แรงดึงดูด” ของศิลปินจารินี ทิวารี, 2546 เนื่องจากเนื้อหาของเพลงสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ประโยชน์ของเสียงดนตรีมีดังนี้

1. เพื่อช่วยเสริมสร้างบรรยากาศให้แก่ภาพยนตร์ การใช้เครื่องดนตรีเข้ามาประกอบภาพเพื่อช่วยสร้างสีสันและอารมณ์
2. เพื่อช่วยสร้างมิติใหม่ เป็นการสร้างความรู้สึกใหม่ที่ดูเหนือความเป็นจริง เสียงดนตรีจะทำให้ภาพดูไม่จริงนัก ดูแฟนตาซีและเพ้อฝัน
3. เพื่อช่วยเชื่อมฉากและตอนของภาพยนตร์ เสียงดนตรีจะช่วยเชื่อมต่ออารมณ์ให้เข้าด้วยกันโดยไม่ขาดตอน สร้างความกลมกลืนระหว่างฉากได้
4. เพื่อใช้แทนเสียงประกอบ ในเหตุการณ์ที่ไม่มีเสียงประกอบ เช่นการถ่ายภาพยนตร์เงียบ การนำเอาเสียงดนตรีมาใช้แทนอาจก่อให้เกิดอารมณ์ที่แตกต่างออกไป
5. เพื่อใช้ประกอบหัวเรื่องภาพยนตร์ เป็นการนำเอาเสียงดนตรีมาเป็นเพลงนำหรือเพลงเปิดเรื่องสำหรับภาพยนตร์จนหลายครั้งทำให้คุ้นเคยติดหู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุปจากการทำงาน

จากการทำงานที่ผ่านมาแต่ละขั้นตอนนี้ส่วนถือได้ว่าเป็นแบบฝึกหัดที่สำคัญของการเป็นผู้กำกับ ว่าสามารถจะนำความรู้ความสามารถมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างไรในการทำโครงการนี้ อีกทั้งยังพยายามในด้านร่างกายในการทำงานและทางด้านสมองก็ได้ใช้คิดแก้ไขปัญหาในการตัดสินใจต่างๆ ในฐานะที่เป็นนักศึกษาที่เป็นผู้กำกับถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ขั้นต้นในการทำงานภาพยนตร์ รู้จักการทำงานอย่างเป็นระบบและได้รู้จักการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งอาจจะเกิดได้ตลอดเวลาในการทำงาน แต่นั่นก็เหมือนเป็นแรงผลักดันให้เราต่อสู้และผ่านพ้นแบบฝึกหัดต่างๆ ไปได้ด้วยดี โดยการใช้สติและประสบการณ์ในการทำงานที่ผ่านมา ซึ่งถือได้ว่าเป็นการเพิ่มประสบการณ์ความเชี่ยวชาญในการทำงานเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

การแก้ปัญหา เป็นการเรียนรู้จากข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นและนำมาใช้เป็นประสบการณ์ที่สำคัญ การที่ผ่านปัญหาต่างๆ มาได้นั้น ก็เหมือนเป็นการเรียนรู้และเข้าใจสาเหตุของปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อในครั้งหน้าประสบปัญหาเดียวกันจะสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาในครั้งต่อไปให้ดีขึ้น และถึงแม้ปัญหา ยังไม่เกิดขึ้นมา เราก็จะรู้สาเหตุของปัญหาและหลีกเลี่ยงไม่ให้ผิดพลาดซ้ำแบบเดิมอีก ซึ่งถือได้ว่าเป็นประสบการณ์อันล้ำค่าที่ได้รับจากการทำงานอย่างเป็นกระบวนการและขั้นตอนที่ผ่านมามากขึ้นตอน

การทำงานในฐานะผู้กำกับภาพยนตร์ได้เกิดปัญหาต่างๆ ในหลายด้าน ซึ่งสามารถแยกออกได้ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ปัญหาก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

บทภาพยนตร์

การเริ่มเขียนบทภาพยนตร์เริ่มจากที่เราค้นคว้าข้อมูลของตัวละคร เพื่อให้สามารถสร้างบุคลิกลักษณะตัวละครขึ้นมาและสิ่งที่สนใจในตอนนั้นคือ อยากรู้ถึงเรื่องความสัมพันธ์ของชายหญิงที่มาเจอกัน และรู้สึกดีต่อกัน ความรู้สึกสนใจในเพศตรงกันข้าม เสน่ห์ที่ดึงดูดซึ่งกันและกันแต่เนื่องจากเรื่องนี้เป็นเรื่องใกล้ตัวของทุกคน เป็นสิ่งที่ช่วงวัยวัยรุ่นทุกคนต้องเคยผ่านช่วงเวลานี้จึงทำให้ไม่ต้องไปค้นคว้าอะไรที่ไกลตัวมาก ค้นคว้าจากประสบการณ์ต่างๆของผู้คน เพื่อนๆหรือคนที่รู้จักและค่อยมาร้อยเรียงเรื่องราวต่าง ๆ นั้นออกมาเป็นบทภาพยนตร์นี้ แต่เนื่องจากบทภาพยนตร์นี้มีเนื้อหาที่บุคคลทั่วไปเคยผ่านและรู้จักมันดีแล้ว จึงยากที่จะคิดเติมความน่าสนใจเข้าไป

นักแสดง

นักแสดงอยู่ในช่วงวัยเรียนต้องทำโปรเจกต์และงานพิเศษไปด้วยจึงไม่ค่อยมีเวลามาให้ จะสามารถเริ่มถ่ายได้ตั้งแต่ 1-2 ทุ่มขึ้นไป ทำให้เลิกกองช้า และเนื่องจากนักแสดงของเรื่องนี้เปลี่ยนตัวละครมาด้วย เพราะนักแสดงคนเก่ามีปัญหาทางครอบครัวและช่วงวัย จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนนักแสดง

2. ปัญหาขั้นตอนการถ่ายทำ

ภูมิอากาศ

เนื่องจากวันถ่ายทำเป็นช่วงหน้าหนาว จึงมีดีเร็วและเป็นช่วงมีหมอกมากจึงทำให้ท้องฟ้าไม่สวย และฉากภายในสุวรรณภูมิก็ดูแสงน้อย จึงต้องปรับกล้องให้สว่างมากขึ้นกว่าปกติเล็กน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดแสง

ปัญหาของแสงเนื่องจากไฟไม่พอและเป็นสถานที่ภายนอกที่ไม่สามารถจัดแสงได้ จึงจำเป็นต้องหาแหล่งแสงเพื่อรีเฟลคเข้าหานักแสดงแทน

สถานที่ถ่ายทำ

ปัญหาเกิดจากที่ไม่ได้ไปขอสถานที่ในการถ่ายทำที่สนามบิณสูวรรณภูมิจึงทำให้ใช้เวลาในการถ่ายทำล่าช้ากว่ากำหนด เพราะสถานที่นี้มีคนพลุกพล่านและเดินผ่านหน้ากล้องตลอดเวลา ทำให้ต้องหาจังหวะในการถ่ายทำอย่างยากลำบาก

3. ปัญหาในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

เสียง

ปัญหาของเสียงเกิดจากฉากที่สวนสาธารณะเก็บเสียงไม่ติดเพราะมีเสียงรุดังมาก จึงทำให้นักแสดงต้องพูดกันเสียงดังขึ้น และเอาไมค์เข้าไปใกล้ตัวละครมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

การทำงานให้บรรลุเป้าหมายก็มีการกำหนดแผนงานว่าต้องทำอะไรบ้าง ก่อนหลัง มีเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจน เช่นการกำหนดวันถ่ายทำภาพยนตร์ ต้องถ่ายอย่างไร เมื่อไร ใช้งบประมาณแค่ไหน อุปกรณ์ต้องใช้อะไรบ้าง มีอุปกรณ์ประกอบฉากบ้างไหม

ทุกครั้งที่ทำบัญชีรายชื่อก็คือต้องมีการเช็คบัญชีรายชื่อเพื่อตรวจสอบป้องกันความผิดพลาดของผลงาน เช่น การยืมอุปกรณ์ก็ต้องมีการเช็คว่าอุปกรณ์เสียไหม ใช้งานได้ไหม ต้องจดบันทึกว่ามีจำนวนเท่าไร และเมื่อใช้เสร็จแล้วอุปกรณ์ยังอยู่ครบดีและสมบูรณ์คืออยู่เหมือนเดิมหรือเปล่า

ในทุกๆครั้งที่ทำผลงานเสร็จก็ควรที่จะมีการสรุปผลงานทุกครั้ง เพื่อที่เราจะได้เห็นข้อผิดพลาดต่างๆ นั้นได้รับการแก้ไข อย่างไรและสามารถทำให้ดีขึ้นกว่านี้ในครั้งต่อไปได้หรือเปล่า จะได้ว่าไม่ต้องมาเจอปัญหาเรื่องเดิมๆอีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวโบนิตา ไครพฤตธิ์ธัญญา

เกิดวันที่ 18 ธันวาคม 2528

ประวัติการศึกษา

ระดับประถมศึกษา	2535	โรงเรียนเซนต์โยเซฟทิพวัล
ระดับมัธยมศึกษา	2544	โรงเรียนเซนต์โยเซฟทิพวัล
ระดับปริญญาตรี	2547	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขาวิชาภาพยนตร์และวีดิโอ

ประวัติผลงาน

- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวโรแมนติก ความยาวไม่เกิน 10 นาที
จากวิชาโครงการพิเศษ เรื่อง “Something lost” ในตำแหน่งผู้กำกับ
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ความยาวไม่เกิน 5 นาที
จากวิชาเขียนบทภาพยนตร์ เรื่อง “Tomorrow” ในตำแหน่งผู้กำกับ
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ความยาวไม่เกิน 10 นาที
จากวิชากำกับภาพยนตร์ เรื่อง “คนล่าโชค” ในตำแหน่งผู้กำกับ
- ภาพยนตร์แอนิเมชัน ความยาวไม่เกิน 5 นาที
จากวิชาแอนิเมชัน เรื่อง “ROMEO & JULIET”
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวสารคดีความยาวไม่เกิน 5 นาที
จากวิชาสารคดี เรื่อง “โรงงานฆ่าสัตว์” ในตำแหน่งเขียนบท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้